

Ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Ο πρώτος ιδιωτικός πόλεμος της ιστορίας.

Αυτοί που κέρδισαν όλες τις μάχες

θα χάσουν τον πόλεμο.

Η Λέσχη Μπίλντεμπεργκ

και τα εγκλήματα της κατά της ανθρωπότητας.

Όταν το 1991 ο Τζώρτζ Μπους ο πρεσβύτερος επιτέθηκε στο Ιράκ και προσπάθησε να θεμελιώσει τη Νέα Τάξη Πραγμάτων, στην πραγματικότητα προκάλεσε έναν Παγκόσμιο Πόλεμο. Έναν πόλεμο πρωτοφανή στην ιστορία της ανθρωπότητας. Έναν παγκόσμιο πόλεμο, ο οποίος μπορεί να μην είχε το προκλητικό αίμα των προηγούμενων πολέμων, αλλά οι συνέπειές του ήταν εξίσου άσχημες για όλους τους λαούς. Έναν παγκόσμιο πόλεμο οικονομικό, του οποίου οι συνέπειες μπορεί να μην άφησαν πίσω τους νεκρούς, ακρωτηριασμένους και ερείπια, αλλά σε κάθε περίπτωση ήταν εξίσου ολέθριες τόσο για τους λαούς όσο και για το ίδιο το περιβάλλον.

Εξαιτίας εκείνου του πολέμου φτάσαμε στο σημερινό σημείο. Φτάσαμε στο σημείο να έχουμε πάνω από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπων να λιμοκτονεί καθημερινά. Φτάσαμε στο σημείο να πεθαίνουν κάθε λίγα δευτερόλεπτα ανθρώπινα βρέφη από την πείνα και από αρρώστιες, τις οποίες η ανθρωπότητα θεωρεί ότι τις έχει νικήσει. Φτάσαμε στο σημείο ένα μεγάλο μέρος του ανθρώπινου πληθυσμού να προσπαθεί να επιβιώσει με ένα δολάριο την ημέρα. Φτάσαμε στο σημείο να υπάρχουν χιλιάδες συνάνθρωποί μας, που, για να επιβιώσουν, φτάνουν στο σημείο να γίνονται ζωντανά πειραματόζωα των φαρμακευτικών εταιρειών. Φτάσαμε στο σημείο να μπορούν κάποιοι ιδιώτες να αποφασίζουν στα γραφεία τους να κάνουν στρατιωτικές επεμβάσεις εναντίον ολόκληρων λαών.

Αν αυτά τα τραγικά συμβαίνουν στον λεγόμενο Τρίτο Κόσμο και νομίζουμε ότι δεν μας αφορούν, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι συμβαίνουν εξίσου άσχημα πράγμα και στον υποτιθέμενο ανεπτυγμένο κόσμο. Στον δικό μας κόσμο. Τα εργοστάσια έχουν κλείσει και οι λαοί έχουν βυθιστεί στην ανεργία και τη φτώχεια. Οι αρρώστιες της σύγχρονης εποχής —και οι οποίες συνδέονται άμεσα με το άγχος των χρεών και την αγωνία για την επιβίωση— "θερίζουν" στην κυριολεξία τους πληθυσμούς. Ο πόλεμος αυτός, δηλαδή, όχι απλά μας αφορά, αλλά είχε τις απόλυτες συνέπειές του στην ανεπτυγμένη Δύση.

Απλά, επειδή αυτές οι συνέπειες δεν είναι τόσο θεαματικές όσο είναι μετά από έναν συμβατικό πόλεμο, πολλές φορές δεν αξιολογούνται στον βαθμό που πρέπει και ως εκ τούτου περνάνε απαρατήρητες. Αν δηλαδή σε έναν συμβατικό πόλεμο το θέαμα του διαμελισμένου νεκρού είναι θεαματικό, αυτό δεν τον κάνει περισσότερο θύμα από κάποιον που "σβήνει" από παθολογικά αίτια σε ένα νοσοκομείο. Αν σε έναν συμβατικό πόλεμο το εργοστάσιο βομβαρδίζεται και είναι ορατό απ' όλους το αποτρόπαιο φαινόμενο, δεν έχουμε μικρότερο κακό όταν το ίδιο εργοστάσιο βάζει "λουκέτο" και μετατρέπεται σε ένα σωρό από παλιοσιδερά, τα οποία απλά δεν διαλύθηκαν.

Οι συνέπειες του πολέμου δηλαδή ήταν άμεσες και τρομακτικές, άσχετα αν δεν ήταν θεαματικές. Το ίδιο συνέβη και σε όλες τις υπόλοιπες κλίμακες. Κάποτε οι κοινωνικές καταστροφές, που ακολουθούσαν τους πολέμους, ήταν τόσο ορατές, που ακόμα και οι πιο αδύναμοι πολίτες αντιλαμβάνονταν ότι τα περιθώρια των κρατών για κοινωνική πολιτική ήταν απειροελάχιστα. Αντιλαμβάνονταν οι συνταξιούχοι ότι οι συνέπειες του πολέμου θα έκαναν επισφαλή και τη δική τους επιβίωση, εφόσον δεν υπήρχαν ταμεία να δώσουν συντάξεις. Αντιλαμβάνονταν οι εργαζόμενοι ότι οι συνέπειες του πολέμου θα έκαναν επισφαλή και τη δική τους επιβίωση, εφόσον δεν υπήρχαν εργοστάσια, για να πάνε να εργαστούν.

Σήμερα συμβαίνει το ακριβώς ανάλογο και κανένας δεν το αξιολογεί όπως πρέπει. Έχει πραγματοποιηθεί ένας καταστροφικός πόλεμος και κανένας δεν κατόρθωσε να μείνει έξω από τις συνέπειες αυτού του τρομερού πολέμου. Κάποιοι "εισβολείς" με πονηρούς τρόπους "βομβάρδισαν" τα εργοστάσια και κατέστρεψαν τη σημερινή γενιά εργαζομένων, βυθίζοντάς την στην ανεργία. Οι ίδιοι άνθρωποι με τους ίδιους πονηρούς τρόπους κατάφεραν και "έφαγαν" και τα χρήματα της προηγούμενης γενιάς των εργαζομένων. Σήμερα στη Δύση οι συνταξιούχοι στην κυριολεξία είναι αντιμέτωποι με ένα παντελώς αβέβαιο μέλλον. Τα ασφαλιστικά τους ταμεία είναι παντελώς άδεια. Μερικούς μήνες περιθώρια έχουν να δώσουν συντάξεις. Μετά ακολουθεί πείνα. Πραγματική πείνα. Αν σκεφτεί κάποιος ότι ήδη τρία εκατομμύρια πολιτών στη μοναδική υποτίθεται "υπερδύναμη" του κόσμου συντηρούνται με σусσίτια, μπορεί να φανταστεί σε τι κατάσταση είναι οι υπόλοιποι.

Όλος ο Πλανήτης σε πλήρη ισοπέδωση. Μια απόλυτη και πρωτοφανής ομοιογένεια για το σύνολο της ανθρωπότητας. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος της ιστορίας, ο οποίος

ισοπέδωσε τους πάντες. Πλούσιους και φτωχούς. Ανεπτυγμένους και υπανάπτυκτους. Η Δύση χωρίς εργοστάσια και με τεράστια κοινωνική καταστροφή. Η ενεργή γενιά της άνεργη και οι συνταξιούχοι της χωρίς ασφαλιστική και συνταξιοδοτική κάλυψη. Ο υπόλοιπος κόσμος απλά στα απώτατα όρια της εξαθλίωσης. Βυθισμένος σε έναν νέο Μεσαίωνα με κράτη υπερχρεωμένα, διεφθαρμένα και "μολυσματικά" σε όλες τους τις δραστηριότητες. Κράτη ισοπεδωμένα, τα οποία ξεπουλάνε ό,τι έχει απομείνει με αξία πάνω τους. Δεσμευμένα σε τεράστιες υποχρεώσεις, εξαιτίας αποικιοκρατικών δανείων, "σέρνονται" σε ένα απίστευτο ξεπούλημα. Οι πάντες στην ομηρία συγκεκριμένων κέντρων οικονομικής εξουσίας.

Ο πόλεμος, όπως αντιλαμβανόμαστε, έχει φτάσει στο τέλος του. Έφτασε στο τέλος του, όχι επειδή εκλογικεύτηκαν αυτοί οι οποίοι τον προκάλεσαν, αλλά επειδή δεν υπάρχει τίποτε άλλο ν' αρπάξουν ή να καταστρέψουν. Ό,τι ήταν όρθιο έπεσε και ό,τι λειτουργούσε σταμάτησε να λειτουργεί. Η απόλυτη καταστροφή. Μια καταστροφή, η οποία εκτός των άλλων απειλεί με μόλυνση και το φυσικό περιβάλλον. Το ανθρώπινο είδος είναι πλέον αναγκασμένο να δώσει τη μάχη επιβίωσης, χωρίς να γνωρίζει κανένας τι μπορεί να σημαίνει μια τέτοια μάχη τη δεδομένη στιγμή. Χωρίς να γνωρίζει κανένας αν υπάρχει αυτήν τη στιγμή γνώση, για να επανέλθουν τα πράγματα σε μια φυσιολογική κατάσταση ή αν επέλθει το χάος της αυτοσυντήρησης και καταστραφούμε πλήρως.

Από τη στιγμή που έχουμε πόλεμο με τέτοια καταστροφή, ευνότητα είναι μερικά πράγματα. "Αόρατος" ήταν ο πόλεμος και άρα "αόρατοι" ήταν αυτοί που τον προκάλεσαν και τον διεξήγαγαν. Αυτούς τους "αόρατους" λοιπόν πρέπει να βρούμε, για να τους καταλογίσουμε τις ευθύνες. Αυτούς πρέπει να εντοπίσουμε και να τους καταδικάσουμε ως εγκληματίες κατά της ανθρωπότητας. Άρα πρέπει να ξεκινήσουμε από τα βασικά. Ποιοι ήταν αυτοί οι οποίοι μπορούσαν να προκαλέσουν αυτόν τον "Παγκόσμιο Πόλεμο" και ποιοι ήταν αυτοί που τον διεξήγαγαν; Με ποιες συγκεκριμένες πράξεις τους εγκλημάτησαν κατά της ανθρωπότητας;

Τα πάντα ξεκινάνε από την επομένη της λήξης του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Η αναζητήσή μας από εκεί ξεκινά. Γιατί; Διότι μόνον οι τελικοί νικητές εκείνου του πολέμου — και άρα οι σημερινοί κυρίαρχοι— είχαν τη δυνατότητα να προκαλέσουν πόλεμο αυτής της κλίμακας. Εκεί αναζητούμε τους "αόρατους", που κατεύθυναν τις κυβερνήσεις και ενέπλεξαν τους λαούς σ' αυτόν τον καταστροφικό πόλεμο. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο κυρίαρχες θεωρητικά ήταν ΗΠΑ. Ποιες ΗΠΑ όμως; Ο εργαζόμενος από το Ντιτρόιτ, ο αγρότης από την Αλαμπάμα ή ο βιοτέχνης από το Άρκανσο; Αυτοί δεν παίζουν ρόλο στη διαμόρφωση της πολιτικής των ΗΠΑ. Στην πολιτική, η οποία επηρεάζει τον Πλανήτη.

Αναζητώντας λοιπόν τους υπεύθυνους, φτάνουμε σ' αυτούς, οι οποίοι διαμορφώνουν την πολιτική των ΗΠΑ. Εκεί εύκολα φτάνεις σε "μυστηριώδεις" οργανώσεις τύπου Λέσχη Μπίλντεμπεργκ, Τριμερής Επιτροπή, Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων κλπ.. Αυτές οι οργανώσεις είναι αυτές οι οποίες διαμορφώνουν την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και

"επηρεάζουν" τα υπόλοιπα κράτη, προκειμένου να εφαρμόζουν με θρησκευτική ευλάβεια τα "θέσφατα" της πολιτικής τους. Αυτές οι οργανώσεις δίνουν "πιστοποιητικά" ποιότητας στους ηγέτες που θα τα κυβερνούν. Οι αποφάσεις τους δηλαδή "μεταφέρονται" με τον πιο απόλυτο τρόπο μεταξύ αυτών που τις λαμβάνουν και αυτών που τις εφαρμόζουν.

Αν ψάξει κάποιος ανάμεσα στα ιδρυτικά στελέχη αυτών των οργανώσεων, θα διαπιστώσει ότι στην πραγματικότητα γίνεται μια ανακύκλωση των ίδιων προσώπων. Τα ίδια πρόσωπα πρωταγωνιστούν σε όλες τις οργανώσεις. Κυρίαρχα πρόσωπα είναι άνθρωποι όπως οι Ροκφέλερ, Ρότσιλντ, Βάρμπουργκ, Σιφ, Λέμπ, Γκόλντμαν, Σακς κλπ.. Αυτοί "ίδρυσαν" αυτά τα ιδρύματα με στόχο να ελέγχουν κυβερνήσεις και πρόσωπα. Σ' αυτά τα ιδρύματα περιφέρονται μονίμως άνθρωποι όπως οι Γκρίνσπαν, Φρίντμαν Κίσιγκερ, Βούλφοβιτς, Πέρλ, Ολντμράιτ κλπ..

Αυτοί όμως είναι Εβραίοι. Μπορούσαν αυτοί μόνοι τους να ιδρύσουν οργανώσεις, οι οποίες ελέγχουν τον κόσμο; Μπορούσαν οι "κατατρεγμένοι", "βασανισμένοι" και "κατεστραμμένοι" Εβραίοι της εποχής να "σκαρφλώσουν" στην κορυφή του κόσμου; Όχι βέβαια. Άρα προσπαθούμε να βρούμε το "μείγμα", που επέτρεψε σ' αυτούς τους Εβραίους να ελέγξουν τον κόσμο. Για να βρούμε την άκρη του νήματος, θα πρέπει να βρούμε την "αφετηρία" όλων αυτών των καταστάσεων. Τα πάντα ξεκινούν στην ισοπεδωμένη Ευρώπη της επομένης του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Οι νικητές Αμερικανοί έβλεπαν την ευκαιρία της ζωής τους απέναντι στην ισοπεδωμένη Ευρώπη. Την Ευρώπη, η οποία επί αιώνες τους πρόσβαλε και τους υποτιμούσε. Την Ευρώπη, η οποία στην ουσία τους είχε "δημιουργήσει", διώχνοντάς τους με τις θρησκευτικές "κλωτσιές" από τα εδάφη της. Αιρετικοί και πεινασμένοι Ευρωπαίοι ήταν οι "πατέρες" των ΗΠΑ. Ευρωπαϊκή πεινασμένη "πλέμπα" κουβαλούσε το περίφημο Μεί Φλάουερ. Ένας συρφετός πουριτανών βρομιάρηδων, που δεν πλένονταν, αλλά ξεφλουδίζονταν.

Όλοι αυτοί βρέθηκαν στην Ευρώπη μετά τη λήξη του πολέμου. Μπροστά στα ερείπια της είχαν την ευκαιρία να την εκδικηθούν. Να την ταπεινώσουν και να πάρουν το αίμα τους πίσω. Με ποια δεδομένα όμως θα μπορούσαν να το κάνουν; Αν οι Ευρωπαίοι ξαναστέκονταν στα "πόδια" τους, θα τους έδιωχναν κλοτσηδόν. Τότε αποφάσισαν να συνεταιριστούν με τον "υπόκοσμο" της Ευρώπης. Αυτοί ήταν τα "εργαλεία" τους. Πολύτιμα εργαλεία, γιατί θα μπορούσαν να προδώσουν τους λαούς τους σε όλα τα κράτη. Ποιοι ήταν αυτοί; Οι συνεργάτες των ναζιστών και οι Εβραίοι. Αυτοί, δηλαδή, οι οποίοι κινδύνευαν την επομένη μέρα του πολέμου και υπήρχαν ή συνδέονταν με όλα τα ευρωπαϊκά κράτη. Οι πρώτοι κινδύνευαν να εκτελεστούν από τους λαούς ως προδότες. Οι δεύτεροι κινδύνευαν να μην τους επιτραπεί η επιστροφή στις "πατρίδες" τους. Οι υποτιθέμενοι "θύτες" και τα "θύματα" της προηγούμενης κατάστασης. Αυτούς προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν οι Αμερικανοί, γιατί μόνον αυτοί μπορούσαν να τους είναι χρήσιμοι εις βάρος των Ευρωπαίων.

Στην πραγματικότητα δηλαδή οι Αμερικανοί αποφάσισαν να κάνουν ό,τι προσπάθησαν να κάνουν οι ναζιστές και απέτυχαν. Να κατακτήσουν την Ευρώπη. Αλλά θα το έκαναν με διαφορετικό τρόπο και όχι με στρατηγούς και όπλα. Θα το έκαναν με προδότες και χρήματα. Μάλιστα η πρακτική τους δεν θα ήταν απλά η ίδια, αλλά θα δρομολογούνταν ακριβώς με τους ίδιους ανθρώπους. Φασίστες Αμερικανοί θαυμαστές των ναζιστικών θεωριών και πρακτικών θα συνεργάζονταν με αυθεντικούς ναζιστές στην Ευρώπη. Η κεφαλαιοκρατία των ΗΠΑ θα συνεργάζονταν με ναζιστές μεγαλοαστούς. Γιατί μεγαλοαστούς; Γιατί η κεφαλαιοκρατία των ΗΠΑ ήθελε να επεκτείνει τα συμφέροντά της στην Ευρώπη και άρα είχε συγκρουόμενα συμφέροντα με την κεφαλαιοκρατία της. Άρα δεν μπορούσε να συνεργαστεί μ' εκείνους. Οι μόνοι που απέμεναν ήταν οι αστοί, οι οποίοι δεν είχαν αντίρρηση σ' αυτήν τους τη φιλοδοξία. Δεν είχαν κεφάλαιο, το οποίο να απειλείται από το αμερικανικό κεφάλαιο, ώστε να έχουν συγκρουόμενα συμφέροντα μ' αυτούς. Επιπλέον, όλοι αυτοί ήταν τρομοκρατημένοι και άρα εκβιάσιμοι, επειδή ακριβώς είχαν συνεργαστεί με τους ναζιστές.

Αυτά όλα ήταν χρήσιμα δεδομένα και θα μπορούσαν να τους εξυηρητήσουν. Υπήρχε όμως ένα πρόβλημα. Μεγάλο πρόβλημα. Οι Αμερικανοί ήταν παντελώς άσχετοι μ' αυτού του είδους τους σχεδιασμούς και οι ναζιστές πολύ ορατοί, για να χειριστούν την κατάσταση ως οι μοναδικοί σύμμαχοί τους. Άρα έπρεπε, εκτός από το know how των εκβιαζομένων ναζιστών, να βρουν και ανθρώπους να τους προστατεύουν. Ανθρώπους υπεράνω πάσης ναζιστικής υποψίας, ώστε με τη "μαρτυρία" τους να "νομιμοποιούν" τους ναζιστές. Αυτό θα ήταν το "κλειδί", αν ήθελαν να επιτύχουν τους στόχους τους. Να μπορέσουν να συνεργαστούν ταυτόχρονα τόσο με τους εγκληματίες όσο και μ' αυτούς που θα μπορούσαν να δίνουν πιστοποιητικά "αθωότητας".

Σ' αυτό το σημείο μπαίνουν οι Εβραίοι στο παιχνίδι. Γι' αυτόν τον λόγο τούς ήταν χρήσιμοι. Οι Εβραίοι ήταν αυτοί οι οποίοι εκείνη την εποχή "έδειχναν" τους εγκληματίες και άρα μπορούσαν να συμφωνήσουν για το ποιους δεν θα "δείξουν". Ήταν υπερπολύτιμοι όχι γι' αυτούς που θα "έδειχναν", αλλά γι' αυτούς που δεν θα "έδειχναν". Με τον τρόπο αυτόν οι Εβραίοι θα γίνονταν οι ιερές "αγελάδες", που θα εξέδιδαν "πιστοποιητικά" αθωότητας σε όποιους ναζιστές βόλευε και συνεργάζονταν με τους Αμερικανούς. Από εκεί και πέρα τα πράγματα θα ήταν πολύ εύκολα για τους σχεδιαστές της νέας κατάστασης. Οι κεφαλαιοκράτες των ΗΠΑ θα "κατακτούσαν" την Ευρώπη και οι συνεργάτες τους, είτε ναζιστές είτε Εβραίοι, θα συντηρούσαν την "κατάκτηση".

Είναι δυνατόν όμως να υπήρχε τέτοια ανίερη συμμαχία ανθρώπων, οι οποίοι υποτίθεται μισούνταν μεταξύ τους και βρίσκονταν σε σύγκρουση; Οι "δημοκράτες" Αμερικανοί σε συνεργασία με τους ναζιστές; Οι "βασανισμένοι" Εβραίοι σε συνεργασία με τους "βασανιστές" ναζιστές; Οι τρεις μαζί συνέταιροι; Πότε πρόλαβαν και συνεννοήθηκαν πάνω στα ερείπια; Ήπιαν έναν καφέ και πρόλαβαν και τα βρήκαν μεταξύ τους; Η αλήθεια είναι ότι δεν χρειαζόταν να συνεννοηθούν. Γνώριζαν τι έπρεπε να κάνουν πολύ πριν το επιχειρήσουν. Γνωρίζονταν από πριν και συνεργάζονταν από πριν και τα τρία μέρη. Ο

παππούς του σημερινού Μπους, ο Πρέσκοτ, ήταν φίλος και συνétairos με τον ναζιστή μεγιστάνα Φριτς Θάισεν, ο οποίος ήταν ο μεγαλύτερος προμηθευτής στρατιωτικού υλικού του Χίτλερ.

Ο "δημοκράτης" Πρέσκοτ Μπους, στις παραμονές του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, είχε εξασφαλίσει δάνειο πολλών εκατομμυρίων αμερικανικών δολαρίων στον Χίτλερ, προκειμένου αυτός να αγοράζει πετρέλαιο από την Στάνταρ Όιλ του "ολοκαυτωμένου" Εβραίου Ροκφέλερ. Τα γερμανικά υποβρύχια του Ατλαντικού χρησιμοποιούσαν εβραϊκό πετρέλαιο, αγορασμένο με αμερικανικά δολάρια. Πιθανόν και πολλοί "φούρνοι" στα στρατόπεδα συγκέντρωσης να ζεσταίνονταν με εβραϊκό πετρέλαιο. Χωρίς εκείνα τα αμερικανικά δολάρια και το εβραϊκό πετρέλαιο ίσως ο Χίτλερ να μην μπορούσε να κάνει ούτε πόλεμο ούτε "ολοκαυτώματα". Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Όταν η Ευρώπη ισοπεδωνόταν και εκατομμύρια Ευρωπαίοι πέθαιναν, η "τριμερής" αυτή συμμορία τα κonoμούσε. Άρα υπήρχε ένα παρελθόν συνεργασίας μεταξύ τους.

Όταν λοιπόν αυτοί βρέθηκαν μπροστά στα ερείπια της Ευρώπης, δεν είχαν και μεγάλα διλήμματα ν' αντιμετωπίσουν. Θα εκμεταλλεύονταν την κατάσταση και άρα τους βόλευε να συνεχίσουν το "όραμα" του Χίτλερ. Το "όραμα" της κατάκτησης της Ευρώπης. Το "όραμα", το οποίο αποδεδειγμένα τους εξασφάλιζε κέρδη. Ο ιδεολογικός "συνοδοιπόρος" και οικονομικός "συνétairos" Χίτλερ ήταν αυτός που είχε πεθάνει και όχι ο μηχανισμός του. Αυτός ο μηχανισμός παρέμενε μάχιμος και τέλεια "δικτυωμένος" σε όλη την Ευρώπη. Άρα τι έπρεπε να κάνουν; Να συνεχίσουν να κάνουν αυτό το οποίο ήδη έκαναν επιτυχώς κάποιοι ως πρόσωπα και απλά να μεγιστοποιήσουν την απόδοσή του. Με μια απλή αλλαγή κλίμακας μπορούσαν αυτό να το καταφέρουν. Θα συνέχιζαν τις ίδιες συμπεριφορές σε διαφορετική κλίμακα. Οι αναλογίες θα άλλαζαν και τίποτε άλλο.

"Μπους" θα γινόταν ολόκληρη η αμερικανική κεφαλαιοκρατία και στην ίδια αλλαγή κλίμακας θα ακολουθούσαν οι ναζιστές ως "Θάισεν" και οι Εβραίοι ως "Ροκφέλερ". Η "συμμορία" των τριών φυσικών προσώπων θα γινόταν "συμμορία" τριών ομάδων ανθρώπων. Δεν άλλαζαν δηλαδή δραματικά τα πράγματα. Αυτά τα οποία έκαναν εις βάρος της Ευρώπης υπέρ του Χίτλερ θα τα έκαναν αυτήν τη φορά υπέρ των εαυτών τους. Θα διεκδικούσαν το σύνολο του κέρδους και όχι μόνον ένα μικρό μερίδιο. Στην έννοια "Μπους" θα συμπεριλαμβανόταν και η έννοια "Χίτλερ". Οι "Μπους" θα έκαναν ό,τι έκαναν πάντα κι απλά θα διεκδικούσαν και το μερίδιο του Χίτλερ. Δεν θα ήταν τα εργοστάσια των ναζιστών αυτά που θα μονοπωλούσαν την ευρωπαϊκή αγορά, αλλά τα εργοστάσια των Αμερικανών. Όλα τα υπόλοιπα θα έμεναν ίδια. Είτε μιλάμε για πρόσωπα είτε για συμπεριφορές.

Τότε αποφάσισαν να δημιουργήσουν τις οργανώσεις, που θα τους επέτρεπαν να συντονίζουν αυτά τα ανθρώπινα σύνολα "κατακτητών" και "διαχειριστών" στην επιθυμητή λειτουργία. Τις οργανώσεις, που θα τους επέτρεπαν να ελέγχουν την Ευρώπη και κατ' επέκταση τον κόσμο. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εκείνη η εποχή ήταν η εποχή όπου

βασίλευε στον Πλανήτη η ευρωπαϊκή αποικιοκρατία. Όποιος έλεγχε την Ευρώπη, θα έλεγχε και την "προϊκα" της και άρα όλον τον υπόλοιπο κόσμο. Η βασική οργάνωση, η οποία τους επέτρεπε να ελέγχουν την Ευρώπη και τις ηγεσίες της, ήταν η Λέσχη Μπίλντεμπεργκ. Η Λέσχη αυτή είναι η "συντονίστρια" όλων των υπολοίπων οργανώσεων, οι οποίες προϋπήρχαν και απλά έπρεπε να βρεθεί μια νέα "πλατφόρμα", για να συνυπάρχουν υπό τα νέα δεδομένα.

Τα μέλη της δηλαδή δεν εμφανίστηκαν από το "πουθενά". Τα μέλη της ήταν ήδη μέλη παρόμοιων οργανώσεων, οι οποίες προϋπήρχαν και στην προηγούμενη κατάσταση. Οργανώσεων μασονικών, σιωνιστικών, ναζιστικών κλπ.. Οργανώσεων, οι οποίες έπρεπε να "συντονιστούν", για ν' αντιμετωπιστούν τα νέα δεδομένα. Αυτήν τη Λέσχη ίδρυσαν και οργάνωσαν από κοινού οι συνεργάτες των Αμερικανών. Ο Εβραίος Τζόζεφ Ρέτιγκερ και ο ναζιστής και ενεργό μέλος των Ες Ες πρίγκιπας Μπέρνχαρντ της Ολλανδίας. Υποτίθεται ακόμα έκλαιγαν οι Εβραίοι γύρω από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ες Ες και ένας Πολωνοεβραίος δημιουργούσε πολιτική οργάνωση με συνέταιρο έναν διαβόητο "γαλαζοαίματο" Ες Ες. Χρηματοδότες αυτής της οργάνωσης ήταν όλος ο "καλός" κόσμος. Εβραίοι και ναζιστές. Ρότσιλντ, Ρόκφελερ, Schiff, Kuhn, Loeb, Ουόλεμπεργκ κλπ..

Το άλλοθι αυτής της οργάνωσης ήταν η αντιμετώπιση του σοβιετικού κινδύνου. Το τέλειο άλλοθι. Γιατί; Διότι με τον τρόπο αυτόν οι ναζιστές, με τον υποτιθέμενο αντικομμουνισμό τους, συγκαταλέγονταν πλέον στους προστάτες της ελευθερίας και της δημοκρατίας στον Δυτικό Κόσμο. Δεν ήταν πλέον οι εχθροί της δημοκρατίας, αλλά οι μεγάλοι προστάτες της. Επιπλέον με τον εχθρό αυτόν αποκτούσαν δυνατότητα παρέμβασης στο σύνολο των κρατών της Δύσης. Το μέγεθος και η ιδεολογική "ιδιορρυθμία" αυτού του εχθρού δικαιολογούσε απευθείας παρεμβάσεις σε όλα τα κράτη. Αυτή η οργάνωση ανέλαβε να δημιουργήσει όλα τα διεθνή όργανα, που υπηρετούσαν την παγκόσμια ειρήνη.

Για παράδειγμα τον ΟΗΕ. Σε οικόπεδο των Ροκφέλερ χτίστηκε το κτίριο του οργανισμού. Ο μακροβιότερος γραμματέας του ήταν ο διαβόητος Κουρτ Βαλτχάιμ. Αυτός, που στη συνέχεια αποδείχθηκε ότι ήταν ένας σκληρός ναζιστής με κατηγορίες για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Καριέρα μεγάλη στον οργανισμό έκανε και ο επίσης διαβόητος Κόφι Ανάν. Άλλη μεγάλη προσωπικότητα με "ευαισθησίες". Το κουμάσι από το Κουμάσι της Αφρικής, διέπρεψε κι αυτό με την αξία του. Μάλλον σύμπτωση θα ήταν το γεγονός ότι ήταν σύζυγος της ανιψιάς του Ουόλεμπεργκ. Ενός δηλαδή από τους ιδρυτές και κύριους χρηματοδότες της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ.

Οι ίδιοι άνθρωποι για τους ίδιους λόγους και με το ίδιο αντικομμουνιστικό "άλλοθι" δημιούργησαν όλες τις διεθνείς οργανώσεις, οι οποίες ελέγχουν τον Πλανήτη. Η πρόσφατη περίπτωση της Σερβίας είναι η ιδανική, για να καταλάβει κάποιος το πώς ελέγχεται ο κόσμος από αυτές τις οργανώσεις. Αυτοί δημιούργησαν το ΝΑΤΟ, το οποίο επιτέθηκε στη Σερβία. Αυτοί δημιούργησαν και την Παγκόσμια Τράπεζα με πρώτο πρόεδρο τον Εβραίο Ευγένιο

Μάγιερ. Τον πατέρα της Κάθριν Γκράχαμ, η οποία είναι ηγετικό στέλεχος της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Την τράπεζα, που θα "βοηθούσε" τη Σερβία να "σωθεί" μετά την ισοπεδωτική επίθεση του NATO. Αυτοί δημιούργησαν και το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, στο οποίο προεδρεύει η "Βρετανίδα" Ρόζαλιν Χίγγινς, η οποία δεν είναι άλλη παρά η Εβραία Ρόζαλιν Κοέν. Το δικαστήριο, το οποίο ίδρυσαν οι Αμερικανοί και το οποίο έχει δικαιοδοσία πάνω σε όλα τα κράτη εκτός από τις ΗΠΑ. Το δικαστήριο, το οποίο δεν έχει αρμοδιότητα πάνω σ' αυτούς —που αποδεδειγμένα με ψέματα οδηγούν το NATO σε ανθρωποσφαγές— και θα δικάζε "δίκαια" τους Σέρβους ηγέτες τους οποίους στοχοποίησε το NATO.

Αυτές οι "μυστικές" ιδιωτικές Λέσχες —οι οποίες λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία—, ελέγχοντας οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ, η Παγκόσμια Τράπεζα, το Διεθνές Δικαστήριο κλπ., είχαν τη δυνατότητα να ελέγχουν το σύνολο της μεταπολεμικής τάξης. Όποιος δεν τους βόλευε, απλά αποβαλλόταν από την ιδιωτική τους διεθνή "νομιμότητα". Όποιος τους ενοχλούσε, απλά καταστρεφόταν, εφόσον, έχοντας πρόσβαση στα αρχεία όλων των μυστικών υπηρεσιών Δύσης και Ανατολής, μπορούσαν να τον καταστρέψουν με τα στοιχεία που διέθεταν. Όποιο κράτος τους αμφισβητούσε, καταδικαζόταν με κάποιο "ψήφισμα" του ευαγούς ιδρύματος με τον πομπώδη τίτλο ΟΗΕ. Όποιο κράτος επέμενε να τους ενοχλεί, απειλούταν με οικονομική καταστροφή. Μόνον όποιος λειτουργούσε υπέρ των συμφερόντων τους μπορούσε να κάνει ό,τι έγκλημα ήθελε, χωρίς ποτέ να τιμωρηθεί, εφόσον έλεγχαν το Διεθνές Δικαστήριο. Δικό τους το "καρπούζι", δικό τους και το "μαχαίρι". Κύπριοι, Ταμίλ, Βιετναμέζοι, Κορεάτες, Ιρακινοί, Σέρβοι, Σομαλοί κλπ., γνωρίζουν ακριβώς αυτό το οποίο θέλουμε να πούμε. Μάτωσαν για να το μάθουν.

Για σχεδόν σαράντα χρόνια τα πάντα λειτουργούσαν τέλεια γι' αυτούς. Η Ευρώπη είχε γίνει "οικόπεδο" τους και αυτοί έχτισαν την αυτοκρατορία τους πάνω σ' αυτήν. Πάνω στα "χαλάσματα" που άφησε ο Χίτλερ "έχτισαν" το αμερικανικό "παλάτι". Δεν άφησαν την ευρωπαϊκή κεφαλαιοκρατία ν' αναπτυχθεί και έλεγχαν απόλυτα την αγορά της. Από εκεί και πέρα ήταν όλα εύκολα για εκείνους. Ήταν στην κυριολεξία "καταδικασμένοι" σε μια μόνιμη επιτυχία. Αμερικανοί, ναζιστές και Εβραίοι, βαθύπλουτοι και "δοξασμένοι" προστάτες της ελευθερίας και της δημοκρατίας στον Πλανήτη. Εκ του ασφαλούς υψηλόβαθμοι καριερίστες και "δαιμόνιοι" επιχειρηματίες.

Μέσα από τους "διαδρόμους" της Λέσχης έκαναν καριέρες και περιουσίες. Μέσα από αυτήν τη χρυσή "μήτρα" παράχθηκαν όλα τα γνωστά σήμερα σε όλους Golden Boys. Άνθρωποι, οι οποίοι από την πρώτη στιγμή που εντάσσονταν στο "στεγανό" σύστημα ιδιωτικής εκπαίδευσης —το οποίο έλεγχε απόλυτα η Λέσχη— "ταξίδευαν" εκ του ασφαλούς μέχρι τις ύπατες θέσεις στις ηγεσίες των κρατών και των πολυεθνικών εταιρειών. Ξαφνικά όμως απειλήθηκαν με καταστροφή. Το πρόβλημα ξεκίνησε, όταν κατέρρευσε η Σοβιετική Ένωση. Όταν δηλαδή κατέρρευσε το βασικό "συστατικό" του σχεδιασμού τους. Η βασική δικαιολογία για το "άλλοθι" τους. Ο μέγας εχθρός κατέρρευσε και τα κράτη δεν είχαν λόγο να υποτάσσονται σ' αυτούς.

Ξαφνικά, δηλαδή, βρέθηκαν σε μια κατάσταση, η οποία τους απειλούσε. Το ιδεολογικό δίπολο, που εγκλώβιζε τα κράτη και τους λαούς στη "μάντρα" τους, δεν υπήρχε. Τα εθνικά κράτη απειλούσαν με "επιστροφή" στο προσκήνιο και αυτό σήμαινε ότι οι Αμερικανοί και οι συνεργάτες τους κινδύνευαν με "αποπομπή" από την Ευρώπη και βέβαια από την αγορά της. Τα νέα κράτη, τα οποία θα αναδύονταν από την κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ, θα έκαναν την κατάσταση ακόμα πιο επικίνδυνη. Μυστικές υπηρεσίες θα κατέρρεαν και τα αρχεία τους θα δίνονταν στη δημοσιότητα. Αυτό από μόνο του έκανε πολλούς να χάσουν τον ύπνο τους.

Τι θα γινόταν, αν αποκαλυπτόταν ο ρόλος τους; Τι θα γινόταν, αν οι λαοί μάθαιναν την αλήθεια; Την αλήθεια για τη "βοήθεια" των Αμερικανών στον πόλεμο; Την αλήθεια για το ναζιστικό παρελθόν των "μεγάλων" Ευρωπαίων πολιτικών της μεταπολεμικής περιόδου; Την αλήθεια για το σταλινικό καθεστώς; Την αλήθεια για το "Όλοκαύτωμα" των συνεταίρων των ναζιστών; Η "παράσταση" απειλούνταν να κλείσει με βία για κάποιους. Είναι βέβαιον ότι θα υπήρχε βία, γιατί υπήρχε μια άνευ προηγουμένου κοροϊδία των λαών. Αν ψάξει κάποιος σε όλα τα κράτη, θα διαπιστώσει εύκολα ότι όλοι οι συνεργάτες των ναζιστών, δοσίλογοι και χαφιέδες έγιναν ως δια μαγείας οι προστάτες της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Δεν είχε μόνον η Ελλάδα αυτό το "προνόμιο". Όλα τα κράτη της Ευρώπης ήταν εξίσου "προνομιακά".

Τότε αποφάσισαν να κάνουν αυτό το οποίο θα εξετάσουμε παρακάτω και το ονομάζουμε Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Άρχισαν να μεθοδεύουν τα πράγματα, προκειμένου να "επιτεθούν" σε όλον τον κόσμο. Τότε αποφάσισαν ότι τους συμφέρει, για να σταματήσουν την "ανάδυση" των εθνικών κρατών —και άρα την εκδήλωση των ειδικών συμφερόντων τους— να ιδρύσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τους ήταν πιο εύκολο να την ελέγχουν ως σύνολο και αυτοί την δημιουργήσαν σύμφωνα με μαρτυρία του Τζώρτζ Μακ Γκι, επιφανούς μέλους της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Τότε αποφάσισαν να δώσουν σ' αυτό το ενιαίο υπερκράτος και το ενιαίο νόμισμα, σύμφωνα με μαρτυρία του τραπεζίτη Τζακ Σάινκμαν, επίσης μέλους της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ.

Με αυτήν την προετοιμασία φτάσαμε στις αρχές της δεκαετίας του ενενήντα. Ο "κύβος" είχε ριφθεί, όταν ο αυτοκράτορας της Μόσχας έγινε πιτσαδόρος. Έπρεπε πλέον να δράσουν, αν ήθελαν να επιβιώσουν ως κυρίαρχοι του Πλανήτη. Τότε αποφασίστηκε να κηρυχθεί ο "βουβός" Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Η μόνη ιδιομορφία του είχε σχέση με την οικονομική του φύση. Σε όλα τα άλλα ήταν ένας πραγματικός Παγκόσμιος Πόλεμος. Στόχος του ήταν η εκ νέου ισοπέδωση του κόσμου, ώστε να μπορέσουν να διατηρήσουν τα κεκτημένα και να τα επεκτείνουν. Ήταν μονόδρομος γι' αυτούς η επέκταση. Ό,τι επιχείρησε να κάνει ο Χίτλερ στην Ευρώπη και το εκμεταλλεύτηκαν οι ίδιοι, θα το επιχειρούσαν στο σύνολο του Πλανήτη. Θα κατέστρεφαν τα παραγωγικά κεφάλαια των λαών, ώστε να μπορούν στη συνέχεια να επιβάλλουν μόνον τα δικά τους στην αγορά. Θα έβαζαν "λουκέτο" στα εργοστάσια και δεν

θα τα βομβάρδιζαν. Σ' αυτόν τον σχεδιασμό υπήρχαν ρόλοι. Κάποιοι θα αναλάμβαναν τον ρόλο του Χίτλερ και κάποιοι άλλοι τον ρόλο του Πρέσκοτ Μπους.

Με τον Μπους τον πρεσβύτερο και τον Κλίντον —οι οποίοι ήταν μέλη αυτής της Λέσχης— να εναλλάσσονται στον ρόλο του "Χίτλερ", ξεκίνησε ο πόλεμος. Ο πρώτος ιδιωτικός πόλεμος στην ιστορία των ανθρώπων. Το γεγονός ότι στο Ιράκ επιτέθηκαν οι ΗΠΑ ή στη Σερβία το ΝΑΤΟ, δεν σημαίνει τίποτε απολύτως. Ο πόλεμος στο Ιράκ δεν ήταν πόλεμος των ΗΠΑ. Ήταν πόλεμος αυτών που τον πραγματοποιούσαν για τα προσωπικά τους κέρδη και οι οποίοι απλά έλεγχαν τον στρατό των ΗΠΑ. Ο πόλεμος στη Σερβία δεν ήταν πόλεμος των συμμάχων, που συνθέτουν το ΝΑΤΟ. Ήταν πόλεμος των ίδιων ανθρώπων, που τον πραγματοποιούσαν για τους ίδιους λόγους και απλά έλεγχαν τον στρατό της συμμαχίας. Ήταν ο πόλεμος των μελών της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ και όλων των "δοχείων" γύρω από αυτήν.

Γύρω από τον μεταβλητό "Χίτλερ" της ναζιστικής Νέας Τάξης υπάρχουν οι μόνιμες "σταθερές". Οι Εβραίοι, που δρομολογούν τις συμπεριφορές και τις επιχειρηματολογίες τους. Άσχετα δηλαδή με το γεγονός ότι στη θέση του "Χίτλερ" εναλλάσσονται οι Μπους, οι Κλίντον κλπ., γύρω τους υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι είναι μόνιμα οι ίδιοι. Άνθρωποι επίσης της λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Εβραίοι στην πλειοψηφία τους. Άνθρωποι όπως οι Κίσιγκερ, Βούλφοβιτς, Ολντμπράιτ, Ράμσφελντ, Πέρλ, Χόλμπρουκ κλπ.. Γύρω από αυτούς κινούνται σταθερά άνθρωποι της Λέσχης όπως ο Πάουελ, η Ράις κλπ..

Αυτοί ξεκίνησαν τον πόλεμο και πάντα για έναν πόλεμο απαιτείται η επιχειρηματολογία. Έπρεπε να βρεθεί ένας εχθρός, που θα "δικαιολογούσε" την αναγκαιότητά του. Κανένα πρόβλημα. Μόνοι τους χρηματοδότησαν την ισλαμική τρομοκρατία και μόνοι τους την πρόβαλαν στα δικά τους διεθνή ΜΜΕ. Στην αρχή ο Σαντάμ και μετά ο Μπιν Λάντεν, τούς έδωσαν το "άλλοθι" που χρειάζονταν. Πάνω σ' αυτό το "άλλοθι" έχτισαν την επιχειρηματολογία τους οι "θεωρητικοί" της Νέας Τάξης. Οι Εβραίοι Χάντιγκτον, Τσόμσκι και ένας "στρατός" ολόκληρος από Εβραίους των μίντια με επικεφαλής ένα από τα πλέον επιφανή στελέχη της Λέσχης τη διαβόητη Κάθριν Γκράχαμ της Ουάσιγκτον Ποστ. Ό,τι ήταν ο "αντικομμουνισμός" για τον Χίτλερ, έγινε η "αντιτρομοκρατία" για τον νέο "Χίτλερ" με τα πολλά πρόσωπα και την ίδια "ιερή" αποστολή. Την αποστολή να "σώσει" τον κόσμο.

Από εκεί και πέρα ήταν έτοιμοι να διεξάγουν τον πόλεμο που τους εξυπηρετούσε. Τον πόλεμο, που εξυπηρετούσε τα ιδιωτικά συμφέροντα των μελών της Λέσχης. Τα συμφέροντα των συνεταιριών. Τα συμφέροντα της τρόικας. Των Αμερικανών κεφαλαιοκρατών, των ναζιστών Ευρωπαίων μεγαλοαστών και βέβαια των Εβραίων. Απλά, επειδή ο "πόλεμος" αυτός απαιτούσε πολύ μεγάλη προσοχή στον χειρισμό του, τη διεξαγωγή του ανέλαβαν κατ' αποκλειστικότητα οι Εβραίοι. Οι "Μωϋσήδες", που θα μας οδηγούσαν τον "παράδεισο" της Νέας Τάξης. Οι "Μωϋσήδες", που θα έπαιρναν τη "μαγκούρα" των διεθνών οργανισμών, για

να οδηγήσουν τους λαούς στη "Γη της Επαγγελίας". Θα περνούσαν "ερήμους", θα έσχιζαν "θάλασσες" και θα μας οδηγούσαν.

Γιατί οι Εβραίοι θα αναλάμβαναν αυτόν τον τόσο σημαντικό ρόλο; Γιατί είναι οι απόλυτα ειδικοί στην άσκηση σκληρής εξουσίας μέσω του χρήματος. Οι απόλυτα ειδικοί στον έλεγχο και την καταστροφή του κεφαλαίου μέσω του χρήματος. Οι απόλυτα ειδικοί στη δημιουργία μονοπωλίων στην αγορά. Οι απόλυτα ειδικοί στον χειρισμό του ανώτατου κεφαλαίου των Πνευματικών Δικαιωμάτων. Οι απόλυτα ειδικοί στο να κρατούν στα χέρια τους δέκα φανερές εντολές και ταυτόχρονα να εισπράττουν πνευματικά δικαιώματα, σαν αυτές να ήταν άγνωστες. Οι απόλυτα ειδικοί στην επιχειρηματολογία της "κλάψας" του θύτη, του "εκφοβισμού" του θύματος και της "δαιμονοποίησης" ενός φανταστικού εχθρού, ο οποίος δικαιολογεί τα πάντα. Τρομοκράτες, που να σκοτώνουν συνέχεια και να κλαίει πιο πολύ ακόμα και από τα θύματά τους, δεν υπάρχουν άλλοι εκτός από τους Εβραίους. Ολόκληρο "εργαστήριο" έχουν στήσει στο Ισραήλ.

Όταν θα ολοκληρωνόταν η καταστροφή, θα "έχτιζαν" από την αρχή την νέα αυτοκρατορία. Αυτή ήταν η δουλειά που θ' αναλάμβανε ο Μπους ο νεότερος. Ο τελειωμένος μεθύστακας. Ο "ήρωας" της εθνοφυλακής. Πάνω στα "συντρίμμια", που θα κληρονομούσε από τον "Χίτλερ" πατέρα του, θα έπαιρνε τον ρόλο του παππού του "Πρέσκοτ". Τον ρόλο αυτού, που θα διαχειριζόταν την κατάκτηση. Απλά, επειδή είναι μειωμένης αντίληψης και λίγο φαντασιόπληκτος, έκανε τον νέο πόλεμο στο Ιράκ, ο οποίος ήταν παντελώς ανώφελος και βέβαια περιττός. Ό,τι ήταν να πάρουν από το Ιράκ με στρατιωτικά μέσα το είχαν καταφέρει με τον πρώτο πόλεμο. Από εκεί και πέρα μόνον ζημιά μπορούσαν να πάθουν με την επανάληψή του.

Στο σημείο αυτό φαίνεται η ηλιθιότητα του junior. Ήθελε κι αυτός να παίξει με τα "στρατιωτάκια" και να παραστήσει τον στρατηλάτη. Ήθελε κι αυτός λίγο από τον ρόλο του Χίτλερ. Ήθελε κι αυτός να δείξει ότι είναι Chief and Commander. Το έδειξε με λάθος τρόπο σε λάθος χρόνο και τα αποτελέσματα ήταν τραγικά. Έμπλεξαν οι ΗΠΑ σε μια κατάσταση, η οποία θα τους κοστίζει πάρα πολύ και δεν μιλάμε μόνον για χρήματα. Μιλάμε για μίσος και στοχοποίηση. Οι ΗΠΑ σήμερα είναι μισητές στο σύνολο του Πλανήτη. Έχουν στοχοποιηθεί ως διαρκής απειλή για την παγκόσμια ειρήνη και αυτό είναι ό,τι χειρότερο για μια δύναμη, η οποία συνδέει την ισχύ της με το "άλλοθι" του προσάτη.

Αυτό το οποίο έχει σημασία είναι ότι τα πάντα έχουν δρομολογηθεί και έχουν εφαρμοστεί από συγκεκριμένα πρόσωπα. Πρωταγωνιστές της κατάστασης είναι οι Μπους. Αυτοί δημιουργούν τα "χνάρια", τα οποία ακολουθούν οι διάδοχοί τους, είτε αυτοί λέγονται Κλίντον είτε Ομπάμα. Επιλέχθηκαν από τη Λέσχη οι Μπους να πρωταγωνιστήσουν στην ανθρώπινη ιστορία. Διατηρούσαν το οικογενειακό "δικαίωμα" από τον Πρέσκοτ Μπους. "Χρωστούσε" η Λέσχη στους Μπους και έπρεπε να τους δώσει σε ρόλους την ιστορική "αντιπαροχή" την οποία δικαιούνταν. Έτσι κάπως αντιλαμβάνεται η Λέσχη τη δημοκρατία.

Μόνη της επιλέγει αυτούς που δημιουργούν τα "χνάρια" και οι λαοί επιλέγουν αυτούς που θα τα ακολουθήσουν. Σιγά μην άφηναν μερικούς Λατίνους στη Φλόριντα να απειλήσουν αυτό το "δικαίωμα" με την ταπεινή τους ψήφο.

Ο "Γκαίμπελς" της ναζιστικής Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Πόλεμος αυτού του μεγέθους δεν γίνεται, χωρίς να έχει τον "Γκαίμπελς" του. Χωρίς να έχει τους μηχανισμούς ελέγχου της πληροφορίας. Χωρίς να έχει τους μηχανισμούς παραπληροφόρησης. Χωρίς να έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί πρότυπα και στερεότυπα. Χωρίς να έχει τη δυνατότητα να τρομοκρατεί τους αντιδραστικούς. Αυτό ήταν απαραίτητο, γιατί έπρεπε από τη μία να εξασφαλίσουν συμμαχίες και από την άλλη να κάμπτουν τις αντιδράσεις των διαφωνούντων. Από την μία να μπορούν να "πείθουν" και από την άλλη να μπορούν να "απειλούν". Οι λαοί είχαν αντιστάσεις και αυτές έπρεπε να καμφθούν. Είτε με υποσχέσεις είτε με απειλές, έπρεπε να επιβάλουν τις απόψεις τους.

Όταν όμως επιχειρείς παγκόσμιο πόλεμο, ευνόητο είναι ότι όλα αυτά τα θέλεις σε ένα ανάλογο επίπεδο. Πρέπει να ελέγχεις την πληροφορία σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρέπει να επιβάλλεις τη "σιωπή" στους αντιπάλους σου. Πρέπει να προωθείς μόνον την άποψη των δικών σου ανθρώπων. Πρέπει να επιβάλλεις μόνον τα πρότυπα τα οποία σε συμφέρουν. Πρέπει να επιβάλλεις σε όλο τον κόσμο τους κοινούς εχθρούς που έχεις επιλέξει ότι σε συμφέρουν. Πρέπει να μπορείς να τρομοκρατείς τον κόσμο. Να του δείχνεις τι μπορεί να πάθει, σε περίπτωση που θα μπει στο στόχαστρό σου. Να του δείχνεις τι hi tech μέσα διαθέτεις, για να τον εντοπίζεις και να τον "σέρνεις" στην τιμωρία.

Χρειάζεσαι δηλαδή ένα τεράστιο δίκτυο "πλύσης" εγκεφάλου. Ένα παγκόσμιο δίκτυο παραπληροφόρησης και μια "βιομηχανία" παραγωγής προπαγανδιστικού "υλικού". Ένα Χόλυγουντ, για παράδειγμα. Μια "βιομηχανία" παραγωγής προτύπων και συμπεριφορών. Μια "βιομηχανία" πνευματικού καταναγκασμού και βέβαια εκφοβισμού. Ποιος αμφισβητεί ότι οι ταινίες του Χόλυγουντ έχουν πειθαναγκαστικό στόχο; Ότι προβάλλουν συγκεκριμένες νοοτροπίες και άρα προσπαθούν να "δικαιώσουν" τα πρότυπα και τους κοινωνικούς συμμάχους των σημερινών κυρίαρχων; Έχει δει κανένας έργο του Χόλυγουντ με ήρωα έναν βιομήχανο ή έναν εργάτη; Οι βιομήχανοι συνήθως παρουσιάζονται σαν "απειλή" για την κοινωνία. Μια "απειλή", την οποία κάποιοι "καλοί" αστοί πρέπει να σταματήσουν. Οι εργάτες παρουσιάζονται σαν οι βλάκες, οι οποίοι έχουν ανάγκη κάποιον αστό "οδηγό", για να τους σώσει. Ένα άβουλο κοινωνικό "έρμα". Οι "ήρωες" όλων των ταινιών είναι μόνιμα αστοί. Επιχειρηματίες έμποροι, στελέχη επιχειρήσεων, επιστήμονες, κρατικοί υπάλληλοι κλπ..

Τα ανάλογα επιχειρούν και για τον δεύτερο στόχο τους. Εκείνους, τους οποίους δεν μπορούν να τους "πείσουν" με τα επιλεγμένα πρότυπά τους, προσπαθούν να τους τρομοκρατήσουν. Οι ταινίες με τους "υπερήρωες", που κυνηγούν τους "τρομοκράτες" σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη, χρησιμοποιώντας τα υπέρτατα τεχνολογικά μέσα,

αυτόν τον στόχο έχουν. Να κάνουν επίδειξη των μέσων που διαθέτουν οι ισχυροί για την καταστολή. Να τρομάξουν όσους σκέφτονται την αντίδραση —και είναι δυνατόν να το ξανασκεφτούν—, βλέποντας τον εξοπλισμό τους. Να τους πείσουν ότι υπάρχουν πάντα πάνω τους κάποια άγρυπνα μάτια, που τους παρακολουθούν. Πού βρίσκουν την υποδομή και την τεχνολογία να δημιουργήσουν τέτοιες ταινίες; Γιατί στο Χόλυγουντ κατοικοεδρεύουν στρατιωτικοί και πράκτορες μυστικών υπηρεσιών;

Επειδή όμως μιλάμε για εμπλοκή και των Εβραίων στην κατάσταση, θα πρέπει εκτός από το "ωφέλιμο" ν' αναζητήσουμε και το "τερπνό". Ως Εβραίοι δεν θα μπορούσαν ν' αντισταθούν στον πειρασμό και να μην προσπαθήσουν να εκμεταλλευτούν και εμπορικά αυτό το πανίσχυρο όπλο. "Ηρωας" το πετυχημένο στέλεχος στην ταινία, αλλά δεν παύει να είναι και καταναλωτικό πρότυπο. "Ηρωας" ο πράκτορας, αλλά γιατί να μην γίνει ακόμα πιο χρήσιμος γι' αυτούς; Οι ταινίες με τους "υπερπετυχημένους" δημιουργούν καταναλωτικά πρότυπα, τα οποία ωθούν τους πάντες στους δικούς τους "πάγκους". Μιλάμε για "βομβαρδισμό" ανελέητο. Φτάσαμε στο σημείο να μην γνωρίζουμε τι ακριβώς είναι λαϊκή παράδοση και τι ακριβώς έχει δημιουργηθεί ως "παράδοση" μέσα στα γραφεία των στούντιο. Την παράδοση των διαμαντένιων δακτυλιδιών των αμερικανικών αρραβώνων, το Χόλυγουντ τη δημιούργησε. Κάποιοι παραγωγοί του Χόλυγουντ πληρώθηκαν από τους εμπόρους διαμαντιών και μετά έστειλαν εκατομμύρια αφελών στους πάγκους τους.

Ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται ότι, για να επιχειρήσουν όλοι αυτοί τον ιδιωτικό τους πόλεμο, θα έπρεπε να διαθέτουν τα μέσα, για να επιβληθούν στον Πλανήτη. Να έχουν το "δίκτυο", για να σπρώξουν την "παραγωγή" τους στην πιο απομακρυσμένη γωνιά του Πλανήτη. Αυτά είναι υποχρεωτικά, αν θέλεις να φτάνει μόνον η άποψή σου σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη χωρίς τα "παράσιτα" των αντιδραστικών. Πρέπει ο Πλανήτης να γνωρίζει μόνον ό,τι θέλεις εσύ να γνωρίζει. Να ελέγχει όχι μόνον αυτά που λέγονται, αλλά κι αυτά που γράφονται. Να ελέγχει ακόμα και τις εκδόσεις των βιβλίων. Κανένας συγγραφέας και κανένας φιλόσοφος να μην επιβιώνει, αν δεν είναι "ευθυγραμμισμένος" με την άποψή σου. Κανένας να μην γίνεται διάσημος, αν δεν είναι υποταγμένος σ' εσένα.

Εφόσον εμείς ισχυριζόμαστε ότι η Λέσχη Μπίλντεμπεργκ ξεκίνησε αυτόν τον Παγκόσμιο Πόλεμο, ευνόητο είναι ότι πρέπει να δούμε αν είχε υπό τον έλεγχό της αυτά τα μέσα. Είχε δηλαδή τα προσόντα να ξεκινήσει αυτόν τον πόλεμο; Βεβαίως και τα είχε. Τα είχαν οι Εβραίοι. Στους Εβραίους ανήκουν τα παγκοσμίου βεληνεκούς ΜΜΕ, ξεκινώντας από τα αμερικανικά ΜΜΕ. Τους ανήκουν και είναι υπό τον απόλυτο έλεγχό τους όλα τα μέσα μαζικής πληροφόρησης και προπαγάνδας στις ΗΠΑ. Τα περίφημα δίκτυα CBS, ABC, NBC και CNN. Τους ανήκει και είναι υπό τον έλεγχό τους ό,τι υπάρχει και δεν υπάρχει στο περίφημο "πλυντήριο" συνειδήσεων του Χόλυγουντ.

Ο Σάμερ Ρέντσοουν (το γένος Ροθστάιν) έχει τον έλεγχο στο CBS, στη Viacom, στο MTV (πρόεδρος ο Μπράιαν Γκρέιντεν) και είναι ιδιοκτήτης της Black Entertainment

Television. Πρόεδρος του CBS είναι ο Λέσλι Μουνβς, ο μεγάλος ανηψιός του Δαβίδ Μπεν Γκουριόν. Ο Μίκαελ Άισνερ είναι ο κύριος ιδιοκτήτης της Disney-Capitol Cities, που κατέχει το ABC. Ο Ντέιβιντ Γουέστιν είναι πρόεδρος του ABC News. Ο Λούντ Μπράουν είναι πρόεδρος του ABC Entertainment. Ο Νηλ Σαπίρο είναι πρόεδρος του NBC News. Ο Τζέφρυ Ζούκερ είναι επικεφαλής του NBC Entertainment, με τον Τζακ Μάγιερς δεξί του χέρι. Παρ' ό,τι ο Ρούπερτ Μέρντοχ του Fox δεν είναι Εβραίος, ο πρόεδρος της εταιρείας Μελ Καραμάζιν, ο νούμερο 2 Πήτερ Τσέρνιν κι οι Γκαϊλ Μπέρμαν και Σάντυ Γκρούσοου, είναι. Ο Μέρντοχ έχει λάβει πολλά βραβεία από διάφορα εβραϊκά ιδρύματα.

Ο Τζέιμι Κέλνερ είναι πρόεδρος της Turner Broadcasting. Ο Γουώλτερ Άιζακσον είναι διευθυντής ειδήσεων στο CNN, όπου βρίσκονται επίσης οι Γουλφ Μπλίτζερ, Λάρυ Κινγκ, Πάουλα Ζαν και η κόρη του Τεντ Κόπελ, Αντρέα. Ο Τζόρνταν Λεβίν είναι πρόεδρος της Warner Bros Entertainment. Ο Χάουαρντ Στίγκερ της Sony Corp. of America. Ο Ρόμπερτ Σίλερμαν είναι ιδρυτής της Clear Channel Communications. Ο Ιβάν Σέιντενμπεργκ είναι πρόεδρος της Verizon Communications. Ο Τέντυ Σέμελ (πρώην συμπρόεδρος στη Warner) στη Yahoo. Ο Μπάρυ Ντίλερ, πρώην ιδιοκτήτης της Universal Entertainment, είναι πρόεδρος της USA Interactive. Ο Τζόελ Κλάιν πρόεδρος των επιχειρήσεων Bertelsmann στην Αμερική (το μεγαλύτερο εκδοτικό συγκρότημα του κόσμου).

Τα ανάλογα αφορούν και τα μεγάλα έντυπα των ΗΠΑ. Ο Μορτ Ζούκερμαν, επικεφαλής του συμβουλίου προέδρων των Μείζονων Εβραϊκών Οργανισμών των ΗΠΑ είναι ιδιοκτήτης των US News, World Report, NY Daily News. Ο Άρθουρ Σουλτσμπέργκερ Τζ. εκδίδει τους New York Times, την Boston Globe, κ.α. Ο Μάρτυ Πέρετζ την New Republic κι ο Γουίλιαμ Κρίστολ την Weekly Standard. Ο Ντόναλντ Γκράχαμ Τζ. είναι πρόεδρος στο Newsweek και στη Washington Post. Ο Μάικλ Λεντίν του σκανδάλου Ιράν - Κόντρας, εκδίδει το National Review. Ο Ρον Ρόζενταλ κι ο Φιλ Μπροστάιν διευθύνουν την SF Chronicle. Ο Ντέιβιντ Σνάιντερμαν κατέχει τη Village Voice και άλλα εβδομαδιαία "εναλλακτικά" έντυπα. Στο Χόλυγουντ, που από Εβραίους πήρε τη σημερινή μορφή του ως "πλυντήριο", δεσπόζουν ο Στήβεν Σπήλμπεργκ, ο Ντέιβιντ Γκέφεν κι ο Τζέφρυ Κράνττμπεργκ της Dreamworks, ο Άισνερ της Disney, ο Άμυ Πασκάλ πρόεδρος της Columbia και πολλοί άλλοι.

Ό,τι δεν τους ανήκει ως ιδιοκτησία, απλά το ελέγχουν απόλυτα. Μόνον τους διευθύνοντες συμβούλους όλων αυτών των μηχανισμών να δει κάποιος, μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Αυτή είναι η λίστα των Εβραίων CEO, οι οποίοι διοικούν τον παγκόσμιο μηχανισμό "παραγωγής" και "διασποράς" προπαγάνδας της Νέας Τάξης.

RICHARD BERNSTEIN. Western Publishing. childrens books

STUART BLOOMBERG. ABC Head of Entertainment Division.

PETER CHERNIN. 20th Century Fox. dec. 1992 new CEO

MARTIN S. DAVIS. Paramount Comm. CEO

BARRY DILLER. 20th Century Fox. CEO

MICHAEL D. EISNER. WALT DISNEY Co.

STEVEN FRIEDMAN. NBC Executive Producer Nightly News. Hired may 1990 under G.E. (gentile) owned NBC.

LEONARD HARRY GOLDENSON. ABC (Capital Cities ABC TV) (upto 1985. Thomas Murphy now CEO but with same Jewish management)

KATHERINE MEYER GRAHAM. Newsweek, Washington Post. Daughter of Eugene Meyer.

PETER GUBER. Columbia Pictures. 1989. Bought by SONY, Guber replaced Kaufman as CEO.

PETER KALIKOW. New York Post. Real estate devloper.

PETER R. KANN. Dow Jones, Wall St Journal, Barrons

VICTOR A. KAUFMAN. Columbia Pictures. CEO

CHARLES KOPPELMAN. EMI Records CEO

GARY HERSH. Capitol Records CEO

GERALD LEVIN. TIME/WARNER Comm. CO-CEO.

ROBERT MAXWELL. Daily News.

RONNESSEN MBS. Mutual Broadcasting SYS.

SAMUEL NEWHOUSE. Random House, Advanced Publications, Newhouse Broadcasting, (CTV), New Yorker Vogue, Mademoiselle, Glamour, Vanity Fair, HQ, Bride's, Gentleman's Quarterly, Self, House & Garden. Newspapers & mags.

MICHAEL OVITZ. Media magnate.

WILLIAM S. PALEY CBS CEO & founder of CBS. 1927. 1983 Partially retired.

SUMNER M. REDSTONE. Viacom MTV Nickelodeon QVC. CEO.

STEVEN J. ROSS. TIME/WARNER Comm. CEO.

JEFF SAGANSKY. CBS Head Entertainment Division.

DAVID SARNOFF. RCA NBC head entertainment div.

ROBERT SARNOFF. RCA NBC CEO (son of D. Sarnoff). RCA and NBC were bought by G.E. in 1986 but Jewish management still exists.

MICHAEL P. SCHULHOF. SONY. Vice chairman.

RICHARD SNYDER. Simon & Schuster.

LEONARD STERN. VILLAGE VOICE. HARTZ pets supply.

ARTHUR OCHS SULZBERGER. New York Times, family circle. McCall's, M. Frankel, J. Lelyveld, J. Rosenthal - all Jews.

BRANDON TARTIKOFF. Paramount pictures. Chairman.

LAWRENCE A. TISCH. CBS CEO TV, theaters, hotels, insurance. (Before him was 1928 William S. Paley son of russian jews. Retired 1983.)

LEW WASSERMAN. MCA Inc. CEO. 1991. Bought by SONY. but Wasserman still is CEO.

MORTIMER ZUCKERMAN. US News and World Report, DAILY NEWS. New ceo.

Μιλάμε για έναν ολόκληρο "στρατό", ο οποίος ελέγχει τα πάντα στην πληροφόρηση, ξεκινώντας από τις ΗΠΑ και διαχέοντας την "είδηση" σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη. Έναν μηχανισμό, ο οποίος στην κυριολεξία αποφασίζει μόνος του ποιος θα γίνει διάσημος και άρα οικονομικά αποδοτικός σε όλους τους κλάδους των δραστηριοτήτων. Μόνοι τους δηλαδή χτίζουν τα "πρότυπα" και μόνι τους αποφασίζουν ποιοι θα τα ενσαρκώσουν, βιώνοντας την απόλυτη "επιτυχία". Αν δεν ανήκεις στις επιλογές τους, δεν μπορείς να "προοδεύσεις", ακόμα κι αν είσαι ο Ίδιος ο Θεός. Πάντα θα είσαι πίσω από τους δικούς τους "εκλεκτούς". Θα "τρέχεις" σαν τον "άνεμο" και στα παγκόσμια "βάθρα" θ' ανεβαίνουν οι "κουτσοί".

Αυτή η ελεγχόμενη παραπληροφόρηση μαζί με το "πακέτο" των προτύπων και των διασήμων, που "παράγεται" στις ΗΠΑ, στη συνέχεια περνάει στην "αποικία" τους στην Ευρώπη, για να την αναμεταδώσουν οι δικοί τους άνθρωποι. Οι Εβραίοι της Ευρώπης. Αυτοί ελέγχουν και στην Ευρώπη σε ανάλογο βαθμό τα ΜΜΕ. Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε τις προσπάθειες του αμερικανοϊσραηλινού βαρώνου των ΜΜΕ Χαΐμ Σαμπάν ν' αγοράσει το μεγαλύτερο τηλεοπτικό δίκτυο της Γερμανίας, το KirchMedia. Αν προσθέσουμε την

παρουσία του Μέρντοχ στην Ευρώπη, του Ρ. Λώντερ, του Κόνραντ Μπλάκ, του Ντε Μπενεντέτι, κλπ., καταλαβαίνουμε λίγο-πολύ τι γίνεται.

Ο "Γκαίμπελς" ήταν έτοιμος πλέον να "πείσει" τους λαούς ότι δεν ξέφυγαν από τον "κίνδυνο" μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης. Προσπάθησαν να τους "πείσουν" ότι "κινδυνεύουν" από την "τρομοκρατία" και άρα ότι είχαν ανάγκη τον υπερατλαντικό "σωτήρα". Μόνον η δική του φωνή ακουγόταν στον κόσμο. Ο Εβραίος "Γκαίμπελς" και οι μηχανισμοί του θα μετέφεραν σε όλο τον κόσμο όχι μόνον τις υποσχέσεις, αλλά και τις απειλές. Αυτός θα τους ενημέρωνε για το τι παθαίνουν οι "κακοί", όταν δεν υπακούνε στον "σωτήρα". Η "σωτηρία" ήταν υποχρεωτική για όλους. Ακόμα κι αυτοί που δεν ήθελαν, θα "σώζονταν" υποχρεωτικά. Αν αρνούνταν, θα είχαν την τύχη των θαμώνων του Γκουαντάναμο. Απαγορευόταν ν' αντιστέκονται σε κάποιον, ο οποίος είχε απευθείας "διάλογο" με τον Κύριο. Στον νέο Μωυσή με τις νέες "εντολές" και την πυρηνική "μαγκούρα".

Οι "Κάιτελ" και "Ρόμελ" της ναζιστικής Νέας Τάξης.

Από τη στιγμή που μελετήσαμε τις δυνατότητες της προπαγάνδας για έναν τέτοιο πόλεμο, αυτό το οποίο θα κάνουμε είναι να εξετάσουμε τον ίδιο τον πόλεμο. Από εδώ και πέρα, δηλαδή, θα τα εξετάσουμε όλα με όρους πολέμου. Θ' αναζητήσουμε τους Εβραίους "επιτελάρχες", "στρατηγούς" και βέβαια τα "όπλα" τους. Απλά, για να το καταλάβει κάποιος αυτό, θα πρέπει να γνωρίζει το ζητούμενο αυτού του πολέμου. Ποιο ήταν το ζητούμενο; Αυτό που είναι το ζητούμενο για όλους τους πολέμους. Να καταστρέψουν το κεφάλαιο των αντιπάλων τους και να μείνουν μόνοι κυρίαρχοι πάνω στην "κατάκτησή" τους. Απλά, το καινούργιο στοιχείο εδώ είναι αυτό το οποίο αναφέραμε πιο πάνω. Δεν βομβάρδισαν τα εργοστάσια των εχθρών τους, αλλά τους έβαλαν "λουκέτο". Δεν κατέκτησαν τα χωράφια τους, αλλά τους ανάγκασαν να τους τα πουλήσουν. Αυτό σημαίνει ότι απέκτησαν ολοκληρωτικό έλεγχο των παραγωγικών μέσων των αντιπάλων τους και στην περίπτωση μας του ολόκληρου του Πλανήτη. Από εκεί και πέρα, ως νικητές των πάντων, έλεγχαν με απόλυτο τρόπο την αγορά. Οι νικητές των νικητών έλεγχαν την Παγκόσμια Αγορά.

Πότε και πώς διεξάχθηκε αυτός ο πόλεμος; Ο Παγκόσμιος Πόλεμος των Εβραίων; Ο πόλεμος ξεκίνησε το 1991. Οι Αμερικανοί, υπό την καθοδήγηση των Εβραίων, επιτέθηκαν στο Ιράκ, για να δημιουργήσουν την αίσθηση ότι η "τρομοκρατία" είναι οργανωμένη σε επίπεδο κράτους και άρα ότι έχει νόημα η χρήση στρατιωτικής βίας. Αυτό όμως ήταν η δικαιολογία. Το ζητούμενο ήταν ο "παραδειγματισμός". Στόχος τους ήταν να τρομοκρατήσουν τους λαούς και τα κράτη τους, ώστε, σε περίπτωση που θα ήταν ανυπάκουα, να γνωρίζουν ότι θα είχαν την τύχη του Ιράκ. Το ζητούμενο ήταν να επιβάλουν μια μαζική φοβία στους λαούς, ώστε να αποκτήσουν αν όχι την υποστήριξή τους τουλάχιστον την απάθειά τους. Οι live μεταδόσεις των πολεμικών επιχειρήσεων αυτόν τον

στόχο είχαν. Να τρομοκρατήσουν όποιους τις έβλεπαν. Να σκέφτεται ο καθένας ότι μπορεί να βρεθεί στη θέση είτε των Ιρακινών είτε των Σέρβων.

Ταυτόχρονα με αυτόν τον "πόλεμο" εντυπώσεων ξεκίνησε και ο πραγματικός πόλεμος, ο οποίος στόχευε το πραγματικό κεφάλαιο των λαών. Ποιοι ήταν οι "επιτελάρχες" του "Χίτλερ"; Οι Εβραίοι που τον περιέβαλαν με επικεφαλής τον Κίσινγκερ. Τον "Κάιτελ" της Νέας Τάξης. Αυτοί αποφάσιζαν και αυτοί έδιναν εντολές στους Εβραίους "στρατηγούς" για την εφαρμογή της επίθεσης. "Στρατηγοί" ήταν όλοι αυτοί, που έκαναν "επιθέσεις" στον παραγωγικό μηχανισμό της ανεπτυγμένης Δύσης και της υπανάπτυκτης Ανατολής. "Αρχιστράτηγος" πεδίου ήταν ο Εβραίος Γκρίνσπαν, επικεφαλής του "όπλου" που ονομάζεται Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ. "Στρατηγός" ήταν ο Εβραίος Γούλφενσον της Παγκόσμιας τράπεζας. "Στρατηγός" ήταν ο Εβραίος Τρισέ της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας. "Στρατηγός" ήταν ο Εβραίος Ackermann της Ντόιτσε Μπανκ. Αυτοί συνεργάστηκαν μεταξύ τους και ισοπέδωσαν τα πάντα.

Την "επίθεση" ξεκίνησε ο "αρχιστράτηγος" της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ με στόχο το σύνολο των κρατών. Ο διοικητής της κεντρικής δημόσιας τράπεζας των ΗΠΑ με τα ιδιωτικά κεφάλαια. Της δημόσιας τράπεζας των ΗΠΑ με τα ιδιωτικά κεφάλαια της Λέσχης. Με τη μείωση των επιτοκίων στόχος τους έγινε να "πλημμυρίσουν" τη Δύση με "φτηνό" χρήμα, ώστε να καταστρέψουν το βιομηχανικό της κεφάλαιο. "Γιγαντώθηκαν" αφύσικα με τον "αέρα" των στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ και μετά βγήκαν στον Πλανήτη να "σαρώσουν" τα πάντα. Με τη συνεργασία των "στρατηγών" της άλλης πλευράς του ωκεανού ισοπέδωσαν τα πάντα. Αυτοί έριξαν το χρήμα στην αγορά με τρόπο που να καταστρέφει το κεφάλαιο. Χρηματοδότησαν το εμπόριο και αυτό εξουθένωσε την παραγωγή.

Με φτηνό χρήμα οι έμποροι μέσα σε λίγα χρόνια εξόντωσαν τους παραγωγούς. Σίτιμπανκ, Ντόιτσε Μπάνκ υπό τις ευλογίες της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας σάρωσαν τα πάντα. Αυτές έδιναν τον "ρυθμό" και ακολουθούσαν όλες οι τράπεζες της Ευρώπης. Το άφθονο χρήμα έκανε "άχρηστο" το βιομηχανικό κεφάλαιο και αυτό τους έβαλε "λουκέτο". Ο "βομβαρδισμός" της Ευρώπης ήταν πλήρης και απόλυτα "ισοπεδωτικός". Μέσα σε ελάχιστα χρόνια το σύνολο της παραγωγής της Δύσης μεταφέρθηκε με συνοπτικές διαδικασίες στην Κίνα. Η Δύση έμεινε παντελώς άνεργη. Η εξαφάνιση των παραγωγών και ο έλεγχος της αγοράς από τους εμπόρους έδωσε "σάρκα και οστά" στο ανώτατο κεφάλαιο των Πνευματικών Δικαιωμάτων. Το κεφάλαιο της Λέσχης. Η αυτοκρατορία είχε αρχίσει να "υψώνεται" πάνω σε νεκρά "κουφάρια" εργοστασίων.

Για να μην αντιδρούν οι λαοί σ' αυτήν την καταστροφή, χρησιμοποιήθηκαν χρήματα, ώστε να δημιουργήσουν την ψευδαίσθηση μια νέας πρωτοφανούς και "μυστηριώδους" οικονομίας, η οποία δημιουργεί ανάπτυξη και ευημερία χωρίς παραγωγή. Μιας νέας οικονομίας, η οποία δημιουργεί χρήμα από το χρήμα. Μιας νέας οικονομίας, η οποία μπορεί να συντηρεί κάποιον, χωρίς να είναι απαραίτητο αυτός να εργάζεται. Σύμφωνα με τη λογική

αυτής της νέας οικονομίας μόνον οι "κατώτεροι" εργάζονται και αυτοί βρίσκονταν κάπου στην Κίνα. Όλες αυτές οι "ψευδαισθήσεις" δημιουργήθηκαν από το φτηνό χρήμα και τον υπερδανεισμό, είτε αυτός αφορούσε τα "μη παραγωγικά" κράτη είτε τα "άνεργα" νοικοκυριά. Τα δάνεια είχαν περάσει και στον απλό κόσμο και γι' αυτόν τον λόγο δεν αντέδρασαν οι λαοί στη στιγμή της καταστροφής. Οι Εβραίοι στην πραγματικότητα "εξαγόρασαν" την απάθεια τους. Τους "νάρκωσαν", προκειμένου να μην αντιδράσουν μπροστά στην καταστροφή.

Την ίδια ώρα που η Δύση ισοπεδωνόταν με αυτόν τον περιέργο "βομβαρδισμό" χρήματος, τα ίδια συνέβαιναν και στον υπόλοιπο κόσμο. Τον "υπανάπτυκτο" κόσμο. Εκεί είχε αναλάβει τη μάχη ο άλλος Εβραίος "στρατηγός" των "ναζιστών" της Νέας Τάξης. Ο "Ρόμελ" της οικονομικής "ερήμου" του Πλανήτη. Ο διαβόητος Γούλφενσον της Παγκόσμιας Τράπεζας. Της Τράπεζας, η οποία, σύμφωνα με μαρτυρίες του ίδιου του πρώην αντιπροέδρου της Τζόζεφ Στίγκλιτς, όχι μόνον δεν βοηθούσε τα κράτη να ξεφύγουν από τις κρίσεις, αλλά αντίθετα εμπλεκόταν απευθείας σ' εκείνες τις κρίσεις. Το "φτηνό" χρήμα οδήγησε στον εγκληματικό υπερδανεισμό των υπανάπτυκτων χωρών και αυτό είχε ως αποτέλεσμα την "ομηρία" τους.

Τα χρήματα εκείνα δεν είχαν κανέναν αναπτυξιακό στόχο και απλά δόθηκαν, γιατί αυτό συνέφερε τον "πόλεμο" των ισχυρών. Μετατράπηκαν σε διαφθορά και τα κράτη στην πραγματικότητα καταστράφηκαν. Με τα χρήματα εκείνα δεν χτίστηκε ούτε ένα σχολείο, ένα εργοστάσιο ή ένα νοσοκομείο. Τα χρήματα εκείνα έγιναν βίλες, σκάφη αναψυχής, δίδακτρα ιδιωτικών σχολείων, αμοιβές πόρνων, πολυτελή αυτοκίνητα διεφθαρμένων αξιωματούχων. Σε κράτη θεόφτωχα ξεπηδούσαν μέσα σε μια νύχτα δισεκατομμυριούχοι διεφθαρμένοι κρατικοί λειτουργοί, οι οποίοι τα "έδεναν" απόλυτα με τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών.

Οι λαοί στην κυριολεξία λιμοκτονούσαν κάτω από τις ανάγκες κάλυψης του δανεισμού τους και ξεπουλούσαν ό,τι πολυτιμότερο είχαν. Ορυχεία, πετρελαιοπηγές, φυτείες κλπ., πήγαν μέσα σε λίγα χρόνια στα χέρια των πολυεθνικών. Το αίμα κυλούσε άφθονο σ' εκείνες τις περιοχές. Ο ανεπτυγμένος κόσμος δεν αντιδρούσε, γιατί απλούστατα οι εγκληματίες είχαν εξασφαλίσει αν όχι τη συννεοχή του σίγουρα τη σιωπή του. Έχοντας συνδέσει την ποιότητά της ζωής του με την τεχνολογία μπορούσαν να τον διατηρούν σε μια μόνιμη ομηρία, ελέγχοντας την ενέργεια. Ελέγχοντας δηλαδή τη βασική προϋπόθεση, για να μπορεί να λειτουργεί η τεχνολογία αυτή. Οι "Επτά Αδερφές" των πετρελαίων γνώριζαν το "παιχνίδι" του εκβιασμού και προκαλούσαν κρίσεις, κάθε φορά που η ανθρωπότητα αντιδρούσε στα εγκλήματα του συστήματος.

Κοντά σ' αυτές τις εκβιάστριες, οι οποίες βασιζόνταν στην πολυτιμότητα και το πεπερασμένο της ενέργειας, διακρίθηκαν και άλλοι, οι οποίοι σε καμία περίπτωση δεν θα έπρεπε να μπορούν να εκβιάζουν. "Πρωταθλητής" του είδους η εβραϊκή De Beers. Η εταιρεία που αιματοκύλισε —κι εξακολουθεί να το κάνει— ολόκληρη την Αφρική. Η εταιρεία

με τα χιλιάδες εγκλήματα στο ενεργητικό της. Χιλιάδες δολοφονίες αντιδραστικών, χιλιάδες ακρωτηριασμούς πολιτών και πραγματικά στρατόπεδα συγκέντρωσης-εργασίας για τους δούλους της τρίτης χιλιετίας. Η εταιρεία, η οποία μαζί με το Χόλυγουντ δημιούργησε την παράδοση του Diamond Ring. Κατά πόδας ακολουθούσαν οι φαρμακοβιομηχανίες, οι οποίες εκτός των άλλων είχαν εξασφαλίσει εκατομμύρια "πειραματόζων".

Από τη στιγμή που με τον υπερδανεισμό "έδεσαν" το σύνολο των κρατών του Πλανήτη στο "άρμα" τους, ήταν εύκολο γι' αυτούς να "στοχοποιήσουν" πιο συγκεκριμένους στόχους. Στόχος τους έγιναν οι ίδιοι οι λαοί των πιο ανεπτυγμένων κρατών και τα προσωπικά ή συλλογικά τους πλούτη. "Σκόρπισαν" χρήμα, για να εκδηλώσουν τη μαζική επίθεση και έπρεπε να το "μαζέψουν". Άρα έβαλαν ως στόχο τις καταθέσεις των ανθρώπων των ανεπτυγμένων κρατών και τις συλλογικές τους καταθέσεις, οι οποίες βρίσκονταν στα ασφαλιστικά τους ταμεία. Ελέγχοντας τα διεθνή όργανα και τις κυβερνήσεις των διεφθαρμένων, τους οποίους οι ίδιοι δημιούργησαν και επέβαλαν στις θέσεις τους, ήταν εύκολο να το πετύχουν. Τους ήταν εύκολο να σπάζουν τα προστατευτικά "φράγματα" των εθνικών οικονομιών. Ό,τι νόμο ήθελαν μπορούσαν να τον περάσουν μέσα σε μια νύκτα. Όποιος αντιδρούσε, ήταν εύκολο να φύγει από τη "μέση".

Οι "επιτελάρχες" και οι "στρατηγοί" έπρεπε πλέον ν' ανοίξουν τον δρόμο για τους "λοχαγούς". Η μάχη θα πήγαινε πλέον στο τακτικό επίπεδο. Στο επίπεδο, το οποίο θα τους επέτρεπε τη λεηλασία των λαών μέσω του χρηματιστηρίου. Μόνοι τους αποφάσισαν, νομοθέτησαν και εκτέλεσαν το μεγαλύτερο οικονομικό έγκλημα όλων των εποχών. Έβαλαν τους λαούς μέσα στα χρηματιστήρια και τους λεηλάτησαν εκ του ασφαλούς. Όπου δεν τους έφταναν τα χρήματα να το κάνουν, απλά νομοθετούσαν εις βάρος των νόμων, οι οποίοι υπήρχαν και μέχρι τότε διασφάλιζαν τους επενδυτές. Αυτοί αποφάσισαν να γίνεται το χρηματιστηριακό "παιχνίδι" στην κυριολεξία με "αέρα". Γνωρίζοντας το "παιχνίδι", γνώριζαν πότε έπρεπε να μπουν με "αέρα" και πότε να βγουν εκ του ασφαλούς με τη "λεία" τους.

Αυτό το παιχνίδι το έπαιξαν και πάλι οι δικοί τους άνθρωποι με επικεφαλείς τους Εβραίους "Λοχαγούς". Τέτοιοι ήταν οι γνωστοί Μπάφετ και Σόρος και οι πιο άγνωστοι τύπου Μπλακφάιν της Γκόλντμαν Σακς, Schwab της ομόνυμης εταιρείας, Fuld της Λέμαν Μπρόδερς κλπ.. Αυτοί λεηλατούσαν το ένα χρηματιστήριο μετά το άλλο και άρα τον έναν λαό μετά τον άλλο. Αφού απέκτησαν το σύνολο του πλούτου της αγοράς και των τραπεζών, συνέχισαν τα "παιχνίδια" τους. Με "όργανα" τις δικές τους επενδυτικές τράπεζες, άρχισαν να "μολύνουν" τη χρηματοοικονομική αγορά με "τοξικά" ομόλογα. Ποιος ήταν ο στόχος τους; Να λεηλατήσουν και τους "κουμπαράδες" των λαών. Τα χρήματα δηλαδή τα οποία δεν βρίσκονταν στην αγορά. Τα χρήματα, τα οποία βρίσκονταν στα ταμεία των μεγάλων ΔΕΚΟ. Τα χρήματα των συνταξιούχων, τα οποία "λίμναζαν", γιατί γι' αυτόν τον λόγο συγκεντρώθηκαν. Για να λειτουργούν ως "δεξαμενή" αποταμίευσης για τους απόμαχους της εργασίας.

Τα "τοξικά" τους εκεί κατευθύνονταν. Ομόλογα, τα οποία δεν θα τα αγόραζε ποτέ ένας λογικός ιδιώτης, έγιναν επενδυτικά "φιλέτα" για κρατικές επιχειρήσεις και ασφαλιστικά συστήματα. Οι πρώτες καταστρέφονταν και παρέδιδαν τον συγκεντρωμένο πλούτο τους χωρίς καμία αντίσταση και τα ασφαλιστικά ταμεία "άδειαζαν", χωρίς να διαμαρτύρεται κανένας. Η δύναμη τεράστιων δημοσίων επιχειρήσεων έγινε "τοξικά" χαρτιά" άνευ αξίας. Ο πλούτος μιας ολόκληρης γενιάς εργαζομένων της Δύσης έγινε "τοξικά" χαρτιά άνευ αξίας.

Από τη στιγμή που το κατάφεραν αυτό, ήταν εύκολο να επαναλάβουν στις κατεστραμμένες πλέον χώρες αυτά τα οποία έκαναν εξ αρχής στις υπανάπτυκτες. Να τις οδηγήσουν στον υπερδανεισμό και να τις λεηλατήσουν εκ νέου. Ν' αρπάξουν αυτά τα οποία οι λαοί θεωρούσαν "ιερά και όσια" και τα οποία μέχρι τότε δεν διαπραγματεύονταν. Αυτός ήταν ο σχεδιασμός. Με τα χρήματα των λαών θα λεηλατούσαν τους ίδιους τους λαούς. Αφού σε πρώτη φάση τις κατέστρεψαν παραγωγικά και οδήγησαν τους λαούς τους στη φτώχεια, ευθυγραμμίζοντάς τους με τις "Μπανανίες", στη δεύτερη φάση θα τις λεηλατούσαν εκ του ασφαλούς.

Έχοντας υπό την απόλυτη εξουσία τους τις διεφθαρμένες ηγεσίες, ήταν εύκολο να το καταφέρουν. Με τα χρήματα που τους άρπαξαν από τα χρηματιστήρια, αγόραζαν πάμφθηνα τις δημόσιες επιχειρήσεις τους. Τις επιχειρήσεις, τις οποίες φρόντισαν από νωρίς να φθείρουν οι ίδιοι. Να τις φθείρουν, είτε αρπάζοντας τα χρήματά τους είτε ωθώντας τις σε λανθασμένες κινήσεις. Οι "Λοχαγοί" όμως δεν ήταν δυνατόν να το κάνουν αυτό μόνοι τους. Ήταν πολύ ξένοι και πολύ ορατοί για να το κάνουν οι ίδιοι σε όλα τα κράτη.

Άρα εκ των δεδομένων έπρεπε να περιοριστεί και πάλι το πεδίο της "μάχης" σε πιο μικρό χώρο. Σε κάθε χώρα δηλαδή έπρεπε να χρησιμοποιηθούν "λοχίες". Η κάθε χώρα έχει τους δικούς της. Ποιοι είναι αυτοί; Ας αναζητήσει κάποιος μέσα στο κάθε κράτος τους "μικρούς", οι οποίοι μεθόδευσαν την επικράτηση των "μεγάλων" και επωφελήθηκαν από την επικράτησή τους. Ποιοι στην Ελλάδα, για παράδειγμα, επωφελήθηκαν από αυτήν την κατάσταση; Κάποιοι συγκεκριμένοι λεηλάτησαν τον κόσμο στο χρηματιστήριο. Κάποιοι επίσης συγκεκριμένοι "ροκάνισαν" τα θεμέλια των μεγάλων ΔΕΚΟ και άνοιξαν τον δρόμο για την ολοκληρωτική "κατάληψη" της χώρας; Ποιοι ήταν αυτοί, που στην Ελλάδα "διέπρεψαν" σ' αυτό το διάστημα της "μάχης".

Αυτοί είναι οι "λοχίες" και όλοι τους γνωρίζουμε, άσχετα αν δεν κατανοούμε τους στόχους τους και δεν βλέπουμε τις "στολές" τους. Εβραίοι "λοχίες" ήταν ο Φάις, ο Ζούλοβιτς, ο Ρέστης και πολλοί άλλοι, που θησαύρισαν από το έγκλημα του χρηματιστηρίου. Εβραίος "λοχίας" ήταν ο Μανασής, που "ροκάνισε" τον κτηνώδη ΟΤΕ, μέχρι να τον παραδώσει αδύναμο στους Εβραίους "Λοχαγούς", που παρίσταναν τους επενδυτές. Εβραίος "λοχίας" ήταν ο Μωύσης, που έκανε τα ίδια στη ΔΕΗ. Τέτοιοι υπήρχαν πολλοί και αυτοί ήταν που έκαναν τη μεγαλύτερη ζημιά στον ελληνικό λαό, γιατί απλούστατα δεν φαινόταν ο ρόλος τους. Παρίσταναν τους Έλληνες και περνούσαν απαρατήρητοι. Τα ίδια

έκαναν Εβραίοι ομοεθνείς τους σαν Γερμανοί στη Γερμανοί, σαν Ιταλοί στην Ιταλία, σαν Ρουμάνοι στη Ρουμανία και παντού στον ανεπτυγμένο κόσμο.

Αυτό το ιδιόμορφο "στράτευμα" ήταν που πέτυχε τον βασικό στόχο του πολέμου. Τον βασικό στόχο του κάθε παγκόσμιου πολέμου. Τον στόχο ν' αφαιρεθούν τα κεφάλαια από τα χέρια των λαών, επιβεβαιώνοντας απόλυτα μια βασική στρατιωτική αρχή, η οποία θέλει την κατάκτηση να υπάρχει μόνον εκεί όπου πατάνε οι "πεζικάριοι". Αυτοί αφαίρεσαν από τους λαούς τα κεφάλαια, τα οποία ο ανθρώπινος πολιτισμός "αποφάσισε" να δημιουργήσουν οι λαοί και να κρατούν στα χέρια τους, γιατί είναι απόλυτα εξαρτημένοι από αυτά. Ποια είναι αυτά; Όλα τα κοιτάσματα των μη ανανεώσιμων πόρων του Πλανήτη. Οι τηλεπικοινωνιακές, ενεργειακές, υδρευτικές υποδομές. Το σύνολο των αμυντικών, υγειονομικών, ασφαλιστικών και τραπεζικών συστημάτων. Οι γεωργικές εκτάσεις. Αν σ' αυτό συνυπολογίσει κάποιος ότι διατηρούν και το σύνολο σχεδόν των Πνευματικών Δικαιωμάτων της τεχνογνωσίας του συνόλου των βιομηχανικών κλάδων, αντιλαμβανόμαστε τι συμβαίνει. Μέχρι και το οδικό δίκτυο έχουν βάλει ως στόχο απόκτησής του. Αντιλαμβανόμαστε ότι αυτήν τη στιγμή δεν ελέγχουν απλά το σύνολο του Πλανήτη, αλλά τους ανήκει ο Πλανήτης.

Πέτυχαν δηλαδή τελειωτικά τον στόχο τους. Τον ανεκπλήρωτο στόχο του Χίτλερ. Απλά η ιδιομορφία εδώ είναι ότι το κεφάλαιο αυτό δεν το πήρε ένα ναζιστικό καθεστώς μιας συγκεκριμένης χώρας, αλλά η ναζιστική "συμμορία" συγκεκριμένων ιδιωτών. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να προσέξει ο αναγνώστης, γιατί αυτό το οποίο θα πούμε είναι ιδιαίτερα "λεπτό". Κάνει λάθος όποιος νομίζει ότι όλα αυτά έγιναν στο όνομα των εθνικών συμφερόντων των ΗΠΑ. Ο αμερικανικός λαός είναι εξίσου θύμα της σημερινής κατάστασης. Το αμερικανικό κράτος είναι τόσο υπερχρεωμένο, που μοιάζει περισσότερο με το Μπαγκλαντές, παρά με δυτική δημοκρατία. Έτσι όπως πάνε, σε λίγο καιρό όχι βίζα, αλλά εμβολιασμούς θα χρειάζεται κάποιος, για να τις επισκεφτεί. Έντεκα τρισεκατομμύρια δολάρια χρωστάνε οι ΗΠΑ. Νούμερο, το οποίο πριν λίγες δεκαετίες μόνον οι μαθηματικοί γνώριζαν.

Ο λαός τους είναι άνεργος και υπερχρεωμένος. Χάνουν καθημερινά τα σπίτια τους. Τρία εκατομμύρια εξώσεις εκδόθηκαν μόνον τον τελευταίο καιρό. Ολόκληρες γειτονιές εκκενώνονται και δίπλα τους στήνονται καταυλισμοί κατεστραμμένων νεόπτωχων. Οι homeless καθημερινά πολλαπλασιάζονται. Τριάντα εκατομμύρια άνθρωποι είναι εξαρτώμενοι από τα δημόσια συσσίτια. Η δημόσια εκπαίδευση έχει καταρρεύσει. Με όπλα πηγαίνουν οι μαθητές στα σχολεία. Κοινωνική πολιτική δεν υφίσταται καν. Πενήντα εκατομμύρια είναι επισήμως οι ανασφάλιστοι. Το σύστημα υγείας είναι "προηγμένο" μόνον για τους πλούσιους και "ανοικτό" για τους φτωχούς μόνον όταν αυτοί δέχονται να κάνουν τα τζάμπα "πειραματόζωα".

Είναι δεδομένο λοιπόν ότι δεν υπάρχει αμερικανική αυτοκρατορία. Υπάρχει η ιδιωτική αυτοκρατορία των μελών της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Η αυτοκρατορία κάποιων πολύ

συγκεκριμένων ανθρώπων, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους δεν είναι καν Αμερικανοί. Στην πραγματικότητα μιλάμε για την πρώτη εβραϊκή αυτοκρατορία. Μέσα σε λίγα χρόνια ολοκληρώθηκε η καταστροφή. Οι νικητές Εβραίοι τα είχαν ισοπεδώσει και τα είχαν λεηλατήσει όλα. Σήμερα, για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας, τα κράτη έχουν μια οικονομική "ομοιογένεια". Την ομοιογένεια της καταστροφής. Την ομοιομορφία των κατεστραμμένων. Η κατάσταση όμως αυτή είναι οριακή, γιατί δεν μπορεί να συνεχίσει να υπάρχει. Δεν μπορεί να λειτουργήσει τίποτε. Στην κυριολεξία ιδιωτικοποιήθηκε ο Πλανήτης από τους ιδιώτες που προκάλεσαν τον πόλεμο και τον κέρδισαν. Ελάχιστα άτομα στον κόσμο έχουν συγκεντρωμένο στα χέρια τους πλούτο, περισσότερο απ' όσο έχουν όλοι οι λαοί μαζί.

Οι δοσίλογοι της Νέας Τάξης.

Από τη στιγμή που περιγράφουμε καταστάσεις, οι οποίες στα βασικά τους στοιχεία είναι όμοιες μεταξύ τους, ευνόητο είναι ότι θα είναι όμοιες και στα δευτερεύοντα. Όταν λοιπόν εμείς λέμε ότι η ναζιστικού τύπου Νέα Τάξη "κατάκτησε" όλα τα κράτη του κόσμου, αναζητούμε τα δευτερεύοντα αυτής της κατάστασης. Εύκολα αντιληφθήκαμε ότι ένα κράτος το "κατακτάς" με δάνεια και δεν είναι απαραίτητες οι βόμβες. Εύκολα αντιληφθήκαμε ότι ένας νικητής "στρατηγός" δεν είναι απαραίτητα στρατιωτικός, αλλά μπορεί να είναι και τραπεζικός. Αυτό το οποίο πρέπει ν' αντιληφθούμε τώρα είναι το πώς "κρατάς" αυτά που έχεις κατακτήσει και αυτό μάλλον είναι και το πιο δύσκολο. Τα προβλήματα των ναζιστών στην Ελλάδα δεν τελείωσαν όταν ύψωσαν τη σβάστικα στην Ακρόπολη. Κάπου εκεί μάλλον άρχισαν.

Από τη στιγμή λοιπόν που υπάρχουν αυτές οι ομοιότητες στην "κατάκτηση", τι αναζητούμε; Τις κοινές πρακτικές την επομένη των κατακτήσεων. Τι έκαναν οι ναζιστές στις κατακτημένες χώρες; Για να μην προκαλούν τους λαούς, διόρισαν κυβερνήσεις δοσίλογων. Έδωσαν μια "βιτρίνα" ελευθερίας στα κράτη και από εκεί και πέρα έλεγχαν τα πάντα. Αυτοί διόριζαν τους δοσίλογους ηγέτες και αυτοί τους έλεγχαν απόλυτα. Άρα τι αναζητούμε; Τους σύγχρονους δοσίλογους. Τις σύγχρονες δοτές κυβερνήσεις των "Πεταίν" και των "Τσολάκογλου". Αναζητούμε τους δοσίλογους, τους οποίους τους έχουν ανάγκη οι "κατακτητές", προκειμένου να μην χάσουν τις "κατακτήσεις" τους. Εδώ θα χρησιμοποιήσουμε ένα "τρυκ", γιατί προσπαθούμε να συνδέσουμε έννοιες παλιές με πρόσωπα σύγχρονα και αυτό δεν είναι εύκολο στην κατανόησή του.

Θα ξεκινήσουμε από τα βασικά. Πώς καταλαβαίνει κάποιος τον δοσίλογο; Έχει κάποια κέρατα, που τον ξεχωρίζουν από τους υπόλοιπους; Όχι βέβαια. Δοσίλογος είναι αυτός ο οποίος διορίζεται από τους κατακτητές να κυβερνάει τους κατακτημένους. Αυτός, που με την εξουσία που φέρει εκτελεί τις εντολές των κατακτητών, χωρίς να φέρνει αντίρρηση. Αυτός ο οποίος εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ξένων κατακτητών εις βάρος των συμφερόντων του λαού του. Αυτός, που όπου βρεθεί κι όπου σταθεί δηλώνει θαυμαστής

τους. Αυτός, ο οποίος "μαλώνει" τον λαό, που δεν "καταλαβαίνει" το "καλό" του. Αυτός, που συναναστρέφεται με ομοϊδεάτες του και ποντάρει το μέλλον του και την "επιτυχία" του στα αφεντικά του. Όλα αυτά είναι απλά και κατανοητά. Τα "είδαμε" να συμβαίνουν όταν ήρθαν οι ναζιστές στην Ελλάδα.

Θα εξετάσουμε τώρα τα πράγματα από άλλη κατεύθυνση. Είναι προφανές ότι το σχέδιο του "γαμπρού" Ανάν ήταν ένα σχέδιο εις βάρος των ελληνικών συμφερόντων. Το κατάλαβε ολόκληρος ο ελληνικός κόσμος και το "δήλωσε" με το δημοψήφισμα των Κυπρίων. Ποιος υποστήριξε αυτό το ανθελληνικό σχέδιο της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ; Ο Γιωργάκης δεν είχε ακόμα καθίσει στη θέση του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ και έσπευσε να υποστηρίξει τυφλά το σχέδιο. Ο κατά γενική ομολογία "αργός" Γιωργάκης κατάλαβε πιο "γρήγορα" απ' όλους τους υπόλοιπους Έλληνες την αξία του σχεδίου.

Ο Γιωργάκης, που είναι γνωστό ότι στη διεθνή σκηνή απέκτησε "κύρος" ως επιλογή της γνωστής Ολντμπράιτ. Ο Γιωργάκης, που ως υπουργός εξωτερικών υποστήριξε όλες τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες σήμερα με χρήματα του ελληνικού λαού δημιουργούν προβλήματα στην Ελλάδα σε όλα τα εθνικά της θέματα. Ο Γιωργάκης, που, ως υπουργός εξωτερικών, παραβίασε τη συνθήκη της Λωζάνης εις βάρος της Ελλάδας, προσφέροντας ειδικά προνόμια και άρα αναγνωρίζοντας έμμεσα εθνικά δικαιώματα στη θρησκευτική μειονότητα της Θράκης. Αυτός ο άνθρωπος, μετά την "επιτυχία" του ως υπουργός εξωτερικών, θέλει τώρα να γίνει Πρωθυπουργός.

Με ποιες "πλάτες" επιβιώνει ένας τέτοιος άνθρωπος; Έχει σημασία που είναι Εβραίος και ταυτόχρονα "εκλεκτός" της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ; Έχει σημασία που έχει λάβει χρηματοδοτήσεις από τον διαβόητο Σόρος; Έχει σημασία που, ενώ δεν μπορεί στην Ελλάδα να νικήσει τον "Κανένα", βρέθηκε στη θέση του προέδρου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς; Μόνον εντός Ελλάδας είναι ανεπαρκής; Μόλις περνάει τα σύνορα γίνεται έξυπνος; Μόνον στην Ελλάδα είναι ακοινωνήτος; Μόλις περνάει τα σύνορα γίνεται δημοφιλής; Άρα κάτι συμβαίνει. Τι συμβαίνει; Το προφανές. Ο Γιωργάκης "προοδεύει" στην Ελλάδα και προβάλλεται διεθνώς με τη βοήθεια τρίτων παραγόντων. Η Λέσχη έχει "επενδύσει" σ' αυτόν, προκειμένου να ελέγχει ένα μέρος της πολιτικής εξουσίας στην Ελλάδα.

Η Λέσχη όμως δεν ποντάρει ποτέ μόνον σε μία πλευρά του πολιτικού φάσματος. Τα "παιδιά" της τα έχει καταμεμημένα σε όλες τις πλευρές. Άλλωστε και στις λίγες δημόσιες συνεδριάσεις που πραγματοποιεί κάθε χρόνο, φροντίζει οι προσκλήσεις στους "εκλεκτούς" των διαφόρων κρατών να είναι πάντα "διπλές". Καλούνται οι "προοδευτικοί" καλούνται και οι "συντηρητικοί". Καλούνται οι "φιλελεύθεροι" και καλούνται και οι "σοσιαλιστές". Τα ίδια δηλαδή που ισχύουν για τον "σοσιαλιστή" Γιωργάκη, ισχύουν και για την άλλη πλευρά. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον Μητσοτάκη, όταν επιτίθονταν στους Κυπρίους για το σχέδιο Ανάν; Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι προσπάθησε ν' ανατρέψει τον Κύπριο Πρόεδρο του "Όχι"; Με εκείνη την απεχθή και πραξικοπηματική του πράξη αποδείχθηκε βασιλικότερος

του βασιλέως. Ούτε ο Ανάν και οι Εβραίοι της Λέσχης δεν τόλμησαν να είναι τόσο απειλητικοί απέναντι στους Κύπριους. Άξιος ο μισθός του. Άξιος "Τσολάκογλου" και πολύ πρόσφατα απολογητής του.

Γιατί όμως ο έμπειρος Μητσοτάκης πλειοδότησε τόσο πολύ και ως εκ τούτου εκτέθηκε πιο πολύ ακόμα και από τον αφελή Γιωργάκη; Γιατί είναι υπέργηρος και βιάζεται να λύσει τα προβλήματά του πριν πεθάνει. Έχει κόρη να "σπρώξει" και πρέπει η "οικογένεια" να δείξει την "πίστη" της στη Λέσχη. Δεν φτάνει πλέον να κάνει "χαρές" στον Μπους. Δεν φτάνει πλέον να κάνει το πιστό "οικόσιτο". Τα προβλήματα της Λέσχης είναι μεγάλα και πρέπει να εξυπηρετηθούν άμεσα. Αυτό το γνωρίζει τόσο ο ίδιος όσο και η κόρη του. Η κόρη της "μυστηριώδους" εξέλιξης. Η κόρη με την "εκρηκτική" καριέρα. Η κόρη των μεγάλων και ανεξήγητων ερωτηματικών.

Από πού κι ως πού εμφανίζεται με τη διεθνή καριέρα και τις τόσες πολλές διεθνείς γνωριμίες; Μέχρι να δολοφονήσουν τον Μπακογιάννη, μόνον στα κομμωτήρια τη γνώριζαν. Στην κυριολεξία ήταν ανεπάγγελτη. Κάτι "κουτσογράμματα" κοινωνικών επιστημών γνώριζε σαν τον Γιωργάκη, μόνο και μόνο για να μην παντρευτεί ως αμόρφωτη. Στο βιογραφικό της γράφει ότι προσελήφθη με "εξετάσεις" στο υπουργείο συντονισμού, αλλά ξεχνάει ν' αναφέρει ότι αυτό έγινε λίγους μήνες πριν το αναλάβει ο πατέρας της και ο οποίος κατόπιν την "απέσπασε" στο κομματικό "μαγαζί" του. Άρα τι γνωριμίες είναι αυτές; Γνωριμίες "εκτίμησης" ανθρώπων, οι οποίοι έχουν συνεργαστεί μεταξύ τους ή γνωριμίες μεταξύ συναδέρφων υπαλλήλων και ομόσταυλων; Ήταν σύμπτωση που η ανακοίνωση της υπουργοποίησής της τη βρήκε να κάθεται στον ίδιο καναπέ με τον Πρόεδρο του Ισραήλ; Ήταν σύμπτωση που τη διεθνή "βιτρίνα" της την ανέλαβαν τα γνωστά διεθνή έντυπα της Λέσχης;

Η γυναίκα όμως δεν ήταν αχάριστη με τα αφεντικά της. Το πρώτο που έκανε, όταν ανέλαβε το υπουργείο εξωτερικών, ήταν να "καλύψει" τα οικονομικά εγκλήματα με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις του "ομόσταυλου" και "ομοούσιου" Γιωργάκη. Το δεύτερο που έκανε ήταν να συνεχίσει τη πολιτική του Γιωργάκη στη Θράκη και άρα εις βάρος της Ελλάδας. Μετά προσπάθησε να ακυρώσει το δημοψήφισμα των Κυπρίων, επαναφέροντας από το "παράθυρο" και πάλι το σχέδιο Ανάν. Τώρα έχει αναλάβει να "λύσει" το Μακεδονικό Ζήτημα. Μια ευνοημένη "εκλεκτή" της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ θα "πολεμήσει" για τα ελληνικά συμφέροντα τους σχεδιασμούς της Λέσχης. Διαπραγματεύεται πολύ "σκληρά" με τον Εβραίο Νίμιτς τα σχέδια τα οποία καταστρώνει ο Εβραίος Φλίντ και τα "σερβίρει" η Εβραία Τζίλιαν Πέσε, που παριστάνει τη Μιλοβάνοβιτς. Απειλεί τους "Μακεδόνες" ότι, αν την φτάσουν στα όρια, θα πάει το Ζήτημα στο Διεθνές Δικαστήριο, όπου προεδρεύει η Ρόζαλιν Κοέν, που παριστάνει τη Χίγγινς. Την "τρέμουν" όλοι τη Ντόρα Μητσοτάκη, που παριστάνει τη Μπακογιάννη.

Η Λέσχη όμως δεν βασίζεται μόνον σ' αυτούς. Δεν μπορεί να στηρίζει τα συμφέροντά της στην "επιτυχία" κάποιων λίγων ανθρώπων. Τι θα γίνει αν "αποτύχουν"; Καλός ο "Τσολάκογλου" αλλά πρέπει να έχεις και "αναπληρωματικούς", οι οποίοι σε μια έκτακτη ανάγκη θα μπορούν να τον αντικαταστήσουν. Θα πρέπει να έχεις έναν καλό "πάγκο" από "Ράλληδες", "Πάγγαλους", "Έβερτ" κλπ.. Ό,τι έκαναν οι ναζιστές, το ίδιο κάνει και η Λέσχη σήμερα. Δεν στηρίζει μόνον τις υπάρχουσες ηγεσίες των δύο κομμάτων, αλλά και στις πιθανές ηγεσίες τους. Εκλεκτοί της Λέσχης είναι οι "δελφίνοι" και των δύο κομμάτων. Αλογοσκούφης, Σαμαράς και άλλοι από τη μια πλευρά και Βενιζέλος, Διαμαντοπούλου και άλλοι από την άλλη πλευρά. "Αντίπαλοι" στα μπαλκόνια για τον "λαουτζίκο" και "ομόσταβλοι" στους διαδρόμους της Λέσχης.

Κοντά σ' αυτούς και όλοι οι "απολογητές" της Νέας Τάξης. Τα "ανεξάρτητα" Think Tank της πολιτικής μας σκηνής. Οι "γερμανοτσολιάδες". Αυτοί, που έχουν αναλάβει να πείσουν τον λαό —ακόμα και με προσβλητικό τρόπο— ότι τον συμφέρουν τα σχέδια της Λέσχης. Αυτοί, που τον κατηγορούν για ανοησία και καθυστέρηση στην αντίληψη. Αυτοί, που προσπαθούν να μας πείσουν πόσο πολύ μας συμφέρουν οι ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ. Αυτοί, που προσπαθούν να μας πείσουν πόσο πολύ μας συμφέρει το σχέδιο Ανάν. Αυτοί, που προσπαθούν να μας πείσουν πόσο πολύ μας συμφέρουν οι μετανάστες και πόσο απάνθρωποι είμαστε όταν διαμαρτυρόμαστε. Αυτοί, που προσπαθούν να μας πείσουν πόσο καλοί "επενδυτές" είναι οι ξένοι αγοραστές της ελληνικής γης. Ό,τι δηλαδή συμφέρει και δρομολογεί η Λέσχη Μπίλντεμπεργκ. Τέτοιοι είναι οι Ανδριανόπουλος, Μάνος κλπ.. Όλοι "εκλεκτοί" της Λέσχης, που κατά έναν μυστήριο λόγο επιβιώνουν πλούσια ακόμα κι όταν είναι άνεργοι.

Αυτοί οι δοσίλογοι, όσο κι αν αυτό φαίνεται παράξενο, είναι εύκολο να ελεγχθούν για την προδοσία τους. Αν θέλει δηλαδή κάποιος να τους κατηγορήσει για την προδοτική διακυβέρνησή τους, είναι εύκολο να το κάνει με απλά στοιχεία. Αρκεί να μην παρασυρθεί από την made in Harvard ηλιθιότητά τους. Να μην παρασυρθεί στην "τοξική" λογική τους, η οποία έχει λεηλατήσει τους πάντες και έχει βυθίσει στην απελπισία ολόκληρο τον Πλανήτη. Να μην παρασυρθεί από "δείκτες" της "προχωρημένης" οικονομίας, η οποία μόνον στο ηλίθιο μυαλό τους υπάρχει. Τι σημαίνουν αυτά τα οποία λέμε; Κάνεις αυτό το οποίο κάνεις πάντα μετά από έναν πόλεμο. Συγκρίνεις την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο λαός και το κράτος πριν και μετά τον πόλεμο. Τον πόλεμο, που ξεκίνησε το 1991. Συγκρίνεις αυτό που παρέλαβαν, όταν ανέλαβαν την εξουσία, μ' αυτό που μπορούν να παραδώσουν στους επόμενους, σε περίπτωση που θα τους αφαιρεθεί η εξουσία.

Τι ποσοστό της χώρας —και ό,τι αυτό αντιπροσωπεύει— σε ακίνητο κεφάλαιο ανήκε στους Έλληνες πριν το 1991 και τι τους απέμεινε σήμερα; Τι ποσοστό της ελληνικής αγοράς μοιράζονταν οι Έλληνες παραγωγοί μεταξύ τους πριν το 1991 και τι μοιράζονται σήμερα; Τι ποσοστό της ελληνικής αγοράς εργασίας μοιράζονταν οι Έλληνες εργαζόμενοι μεταξύ τους πριν το 1991 και τι μοιράζονται σήμερα; Πόση ήταν η ανεργία των Ελλήνων πριν το 1991

και πόση είναι σήμερα; Πόση ήταν η περιουσία του ελληνικού κράτους πριν το 1991 και πόση είναι σήμερα; Πόσα χρωστούσαν οι Έλληνες ως πρόσωπα και ως λαός πριν το 1991 και πόσα χρωστάνε σήμερα; Αν σήμερα τα πάντα ελέγχονται και ανήκουν σε ξένους και οι Έλληνες είναι υπερχρεωμένοι σε βαθμό χρεοκοπίας, πώς μπορούμε να χαρακτηρίσουμε αυτούς που μας κυβέρνησαν μετά το 1991; Άχρηστους; Αν όμως εξαιτίας τους επωφελήθηκαν συγκεκριμένοι ξένοι, είναι απλά άχρηστοι ή ασυνειδητοί προδότες;

Κάπως έτσι λειτουργούν τα πράγματα σε όλες τις χώρες. Ό,τι ανήκε στους λαούς τους, σήμερα ανήκει στις πολυεθνικές της Λέσχης. Προδόθηκαν οι λαοί από τις δοτές ηγεσίες τους και έχασαν τα πάντα. Κεφάλαια και αγορές παραδόθηκαν στα αφεντικά της Λέσχης. Αν καταλάβει κάποιος τι συμβαίνει στην Ελλάδα, μπορεί να καταλάβει τι συμβαίνει στη Βρετανία, στη Γαλλία, στη Γερμανία κλπ.. Πρώτα η Λέσχη "εκτίμησε" τα προσόντα του Μπλερ και κατόπιν τον "ανακάλυψε" ο βρετανικός λαός. Πρώτα η Λέσχη "εκτίμησε" τα προσόντα του Σαρκοζί και κατόπιν τον "ανακάλυψε" ο γαλλικός λαός. Μέχρι και η κακομοίρα και πρώην κομμουνίστρια Μέρκελ μέσα από τους "διαδρόμους" της Λέσχης έφτασε μέχρι τον θρόνο της Καγκελαρίας της Γερμανίας.

Όλοι οι ηγέτες της Ευρώπης είναι επιλεγμένοι από τη Λέσχη. Δεν υπάρχει καμία εξαίρεση και σε κανέναν τομέα. Όλοι τους "διορισμένοι" να υπηρετούν τα αφεντικά τους εις βάρος των λαών που τους ψηφίζουν. Το ίδιο συμβαίνει και με τα συλλογικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι πάντες είναι επιλογές της Λέσχης. Από τον θλιβερό Μπαρόζο μέχρι το σκουπίδι τον "Χαφιέ" Σολάνα. Όλοι λειτουργούν με "ραβασάκια" της Λέσχης. Γνωρίζουν ότι στην παραμικρή διαφωνία τους θ' απολυθούν. Γνωρίζει η Λέσχη να ελέγχει πρόσωπα. Όποιος αντιδρά, δεν πάει απλά σπίτι του, αλλά φυλακή για διαφθορά. Ποιος μπορεί να γνωρίζει τη διαφθορά καλύτερα από τον ίδιο τον διαφθορέα;

Μιλώντας για "επενδύσεις" της Λέσχης, δεν πρέπει να παραβλέπουμε την ανάγκη της για τη διαιώνιση της κατάστασης. Μια τέτοια Λέσχη δεν μεριμνά μόνο για το παρόν, αλλά την απασχολεί και το μέλλον. Ήταν δεδομένο δηλαδή ότι θα επεδίωκε να έχει συνεχή έλεγχο των ηγεσιών των χωρών. Δεν την ενδιαφέρουν μόνον οι σημερινοί ηγέτες, αλλά και οι ηγέτες του μέλλοντος. Γι' αυτόν τον λόγο έχουν στήσει μια ολόκληρη "βιομηχανία" παραγωγής μελλοντικών ηγετών. Τρόπος του λέγειν "ηγετών", γιατί στην πραγματικότητα απλά αναπαράγουν κουτορνήθια, τα οποία ως μόνο προσόν έχουν το γεγονός ότι είναι φυσικοί απόγονοι των σημερινών εκλεκτών της. Οι ίδιοι μηχανισμοί, που οδήγησαν στη διαδοχή του Πρέσκοτ Μπους από τον μεθύστακα εγγονό του, λειτουργούν πανομοιότυπα και για τα υποτακτικά τους. Όλα τα παιδιά των δικτατόρων της Αφρικής, των φασιστών της Ασίας, των σείχηδων της Μέσης Ανατολής και των "Μητσοτάκηδων" της Ευρώπης, σ' αυτούς τους μηχανισμούς "εκκολάπτονται".

Με τη δύναμη των μέσων διεθνούς προπαγάνδας τα οποία διαθέτουν και βέβαια των χρημάτων, προκειμένου ν' αγοράζουν επιστημονικές "μαρτυρίες", δημιούργησαν μια

τρομερή "βιτρίνα" για κάποια πολύ συγκεκριμένα Πανεπιστήμια των ΗΠΑ. Το περίφημο Ivy League, το οποίο περιλαμβάνει οκτώ από αυτά. Πανεπιστήμια απρόσιτα για τους πολλούς, αλλά όχι για τους "εκλεκτούς" της Λέσχης. Απρόσιτα βέβαια για λόγους οικονομικούς και όχι για κάποιον άλλο λόγο, ο οποίος έχει σχέση με την ποιότητα των σπουδαστών. Η "ποιότητα" εκεί μετριέται μόνον με το χρήμα και τις γνωριμίες. Εκεί μετράει μόνον το ποιανού παιδί είσαι και πόσο χρήσιμος μπορείς να είσαι για τη Λέσχη, αν διαδεχθείς τον πατέρα σου. Ποια είναι αυτά τα Πανεπιστήμια και ποιοι τα ελέγχουν; Αρκεί μόνον να σκεφτεί κάποιος ότι στα έξι από τα οκτώ αυτά Πανεπιστήμια οι πρόεδροί τους είναι Εβραίοι.

Στο Τάφτ του Κωστάκη πρόεδρος είναι ο Εβραίος Lawrence Bacow. Στο Χάρβαρντ του Γιωργάκη και του Κυριάκου πρόεδρος είναι ο Εβραίος Lawrence Summers, ο οποίος διαδέχθηκε τον επίσης Εβραίο Neil Redenstine. Στο Γέιλ του μεθύστακα Μπους πρόεδρος είναι ο Εβραίος Richard Levin. Στο Πρίνστον, του πιο υπερεκτιμημένου ανθρώπου στην ιστορία της ανθρωπότητας Αϊνστάιν, πρόεδρος είναι η Εβραία Shirley M. Tilghman, η οποία διαδέχθηκε τον Εβραίο Harvey Shapiro. Στο Κορνέλ πρόεδρος είναι ο Εβραίος Jeffrey Lehman. Στο Πανεπιστήμιο της Πενσυλβανίας πρόεδρος είναι η Εβραία Judith Robin.

Αυτά τα Πανεπιστήμια "κατασκευάζουν" τους ηγέτες της Νέας Τάξης. Γι' αυτόν τον λόγο ξοδεύουν τόνους χρήματος, προκειμένου να διαφημίσουν τις "ανώτατες" κοινωνιολογικές, ανθρωπιστικές και κυβερνητικές σπουδές της πλάκας. Εύκολο ήταν για τους Εβραίους να το επιτύχουν αυτό. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτοί είναι που κατόρθωσαν και πουλάνε απλό άνθρακα για πανάκριβα διαμάντια. Θα είχαν πρόβλημα να "γυαλίσουν" τα πανάκριβα ιδρύματα και τα κουτορνίθια των διασήμων; Στόχος τους είναι να ελέγχουν απόλυτα αυτά τα ιδρύματα, γιατί αυτά αποτελούν τα "εκκολαπτήρια" όλων των δοσίλογων του μέλλοντος. Όλων των μελλοντικών "προσκυνητών" της Λέσχης. Της Λέσχης, που τους τοποθετεί σε μια "κονσέρβα" επιτυχίας και τους οδηγεί στις θέσεις που την ενδιαφέρουν.

Αυτοί οι εκ του ασφαλούς πετυχημένοι εκτελούν απόλυτα τις εντολές της. Δεν θα μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά. Όλη τους η ζωή είναι στημένη πάνω στις "πλάτες" της Λέσχης. Η Λέσχη έδωσε στους γονείς τους τις υψηλές θέσεις και τους παχυλούς μισθούς, για να μπορούν αυτοί να σπουδάσουν πέρα από τον Ατλαντικό. Η Λέσχη τους εξασφάλισε καλούς βαθμούς, ακόμα κι όταν δεν τους δικαιούνταν. Η Λέσχη τους εξασφάλισε θέση σε κάποιο από τα ισχυρά πανεπιστημιακά feternities, για να κάνουν τις ειδικές γνωριμίες, που θα τους βοηθούσαν στην καριέρα τους. Η Λέσχη τους βρήκε δουλειά, όταν αποφοίτησαν και έπρεπε ν' αποκτήσουν εργασιακή εμπειρία και να εμπλουτίσουν το βιογραφικό τους. Η Λέσχη τέλος τους τοποθέτησε στη σημαντική θέση που οι ίδιοι "ονειρεύονταν" εκ του ασφαλούς και βεβαίως η ίδια έχει ανάγκη. Στη μία φορά που θα τους ζητήσει χάρη, θα της αρνηθούν; Θα προστατεύσουν τον ΟΤΕ ή την Ολυμπιακή για πατριωτικούς λόγους; Μετά πώς θα πληρωθούν οι δόσεις από τα δάνεια; Το ακριβό σπίτι; Το ανοικτό αυτοκίνητο; Η όμορφη αλλά απαιτητική σύζυγος; Όλα τα έχουν "αγοράσει" χάρη στη Λέσχη. Η Λέσχη τους έκανε Golden Boys. Θα διαφωνήσουν μ' αυτήν στο Μακεδονικό Ζήτημα;

Αυτοί είναι οι δοσίλογοι της νέας εποχής. Δεν φοράνε πλέον κουκούλες κι ούτε κρύβονται όπως οι προκάτοχοί τους. Σήμερα φοράνε πανάκριβα ρούχα και τα πρόσωπά τους προβάλλονται στα περιοδικά των αφεντικών τους. Δεν φοβούνται να μιλήσουν στη γλώσσα των αφεντικών, όπως οι προκάτοχοί τους. Σήμερα θεωρείται "μαστ" να μιλάνε μεταξύ τους στη γλώσσα των αφεντικών. Όπως κάποτε στο Πανεπιστήμιο.

Οι "έποικοι" των "κατακτητών".

Αν κάποιος διαβάσει την ιστορία των πολέμων, θα διαπιστώσει ένα πολύ απλό πράγμα. Κατάκτηση χωρίς εποίκους δεν μπορεί να γίνει. Από την εποχή της Βαβυλώνας και της Ρώμης αυτό είναι ένα βασικό δεδομένο για την κατάκτηση. Οι ισχυρότεροι των κατακτητών παίρνουν τη μερίδα του "λέοντος" στη μοιρασιά της κατάκτησης και μαζί μ' αυτούς παίρνουν μερίδιο και οι φτωχότεροι των συντρόφων τους. Είτε αυτοί είναι στρατιώτες είτε είναι φτωχοί, οι οποίοι μετακινούνται από την πατρίδα των κατακτητών. Αυτό είναι πέρα για πέρα λογικό. Δεν μπορεί μερικοί στρατηγοί να κατακτήσουν έναν τεράστιο χώρο και να θέλουν να επιβιώσουν ως φεουδάρχες σε έναν απίστευτα εχθρικό χώρο και ανάμεσα στα θύματά τους. Είναι θέμα χρόνου να υπάρξει αντίδραση, η οποία θα τους απειλήσει με θάνατο. Γι' αυτόν τον λόγο μετακινούν πληθυσμό, τον οποίο ευνοούν, προκειμένου ν' αποκτήσουν ασφάλεια. Έναν πληθυσμό, ο οποίος μπορεί να μην έχει την ίδια "ένταση" συμφερόντων με τους ίδιους, αλλά είναι απόλυτα "ευθυγραμμισμένος" μ' αυτούς.

Από τη στιγμή που οι Εβραίοι "κατάκτησαν" τον Πλανήτη, ευνόητο είναι ότι θα είχαν τις ίδιες ανάγκες. Δεν έχει σημασία πώς κατακτάς έναν χώρο. Σημασία έχει πώς μπορείς να παραμείνεις σ' εκείνον τον χώρο, διατηρώντας τη "λεία" σου. Είτε δηλαδή με όπλα είτε με πονηριά, όταν κατακτάς έναν χώρο εις βάρος του λαού του, είναι δεδομένο ότι χρειάζεσαι προστασία, προκειμένου να συνυπάρξεις με τα θύματά σου. Τα θύματα, τα οποία στην πρώτη μεγάλη ανάγκη για επιβίωση είναι βέβαιοι ότι θα στραφούν εναντίον σου. Αυτό το πρόβλημα είχαν ν' αντιμετωπίσουν οι Εβραίοι και ήταν ζωτικής σημασίας γι' αυτούς να το λύσουν.

Τι έκαναν; Χρησιμοποίησαν και πάλι το κύριο "όπλο" τους. Το χρήμα. Με τον υπερδανεισμό που επιχειρήσαν, προκάλεσαν μια απίστευτου μεγέθους "ανατάραξη" των ανθρώπινων πληθυσμών. Αυτό ήταν μέσα στις επιδιώξεις τους, γιατί με τον τρόπο αυτόν νόμιζαν ότι θ' αποκτούσαν "μοχλούς" ελέγχου απέναντι στα θύματά τους. Τα εθνικά συμφέροντα των λαών τούς απειλούσαν και προσπάθησαν να τα διασπάσουν. Η εθνική ομοιογένεια μέσα στο κάθε κράτος τούς έκανε ορατούς και αυτοί —ως κλέφτες συγκεκριμένης εθνικότητας— ήθελαν να παραμείνουν αόρατοι. Θέλησαν δηλαδή ν' ανακατέψουν την "τράπουλα" των πληθυσμών, για να εξασφαλίσουν άμυνες. Θέλησαν να μετατρέψουν τις κοινωνίες σε "πολυπολιτισμικές" και "πολυεθνικές", προκειμένου να επιβιώνουν και οι ίδιοι μέσα σ' αυτές, χωρίς να προκαλούν τα θύματά τους.

Απλά, αυτός ο υπερδανεισμός είχε διαφορετικά αποτελέσματα, ανάλογα με τον χώρο στον οποίο αναπτύχθηκε. Άλλα δηλαδή ήταν τα αποτελέσματα στις υπανάπτυκτες χώρες και άλλα στις ανεπτυγμένες. Στις υπανάπτυκτες χώρες αυτός ο υπερδανεισμός κατέστρεψε τα κράτη και προκάλεσε μια πρωτοφανή "ασφυξία" στους λαούς τους. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκαν συνθήκες μετακίνησης των πληθυσμών, εφόσον υπήρχε πρόβλημα επιβίωσης γι' αυτούς. Δεν μπορούσαν οι άνθρωποι να επιβιώσουν στις ληηλατημένες και κατεστραμμένες πατρίδες τους. Δημιουργώντας αυτήν την "τάση" με την εξουσία που διέθεταν πάνω στις κυβερνήσεις των πιο ανεπτυγμένων κρατών —και με το "άλλοθι" του ανθρωπισμού— τις υποχρέωσαν να διατηρούν τις "πόρτες" των κρατών τους ανοιχτές "ορθάνοικτες" τουλάχιστον "μισάνοικτες".

Ποιο ήταν το κέρδος που αναζητούσαν; Γνώριζαν ότι ως ξένοι άρπαγες αργά ή γρήγορα θα έρχονταν σε σύγκρουση με τους λαούς τους οποίους ληλάτησαν. Ως ξένοι ήταν πολύ ορατοί, για να περάσουν απαρατήρητοι σε μια μεγάλη οικονομική κρίση. Για να μην είναι μόνοι σε μια τέτοια σχεδόν βέβαιη σύγκρουση με τους αυτόχθονες, θεώρησαν ότι θα ήταν χρήσιμο να έχουν και μια "παρέα". Θεώρησαν δηλαδή ότι θα τους ήταν χρήσιμο να ελέγχουν μέσα σ' αυτές τις χώρες ένα τεράστιο πληθυσμιακό μέγεθος, το οποίο θα είχε "συμβατότητα" με τους ίδιους. Αυτοί, ως ξένοι, θα έλεγχαν τα κεφάλαια του κράτους εις βάρος του λαού του, αλλά στο πλευρό τους θα είχαν εκατομμύρια ξένων, που η φτώχεια τους είχε φέρει σ' αυτό το κράτος.

Γι' αυτόν τον λόγο τα "κτήνη" επένδυσαν στον "ανθρωπισμό" παγκοσμίως. Ελέγχουν τα πάντα μέσα από τις λεγόμενες μη κυβερνητικές οργανώσεις. Οργανώσεις, οι οποίες χρηματοδοτούνται από τους ίδιους τους λαούς, για να στρέφονται εναντίον τους. Οργανώσεις, οι οποίες επιτρέπουν στους Εβραίους να ελέγχουν τα πάντα μέσα στις χώρες που τους ενδιαφέρουν και να εκβιάζουν όποιον τους απειλεί. Οργανώσεις, οι οποίες έχουν κατηγορηθεί για τα πιο απίστευτα εγκλήματα και όμως έχουν "αποσιωποιηθεί" από τα διεθνή ΜΜΕ. Εγκλήματα, τα οποία ξεκινάνε από το δουλεμπόριο και το trafficking μέχρι το εμπόριο βρεφών και ανθρωπίνων οργάνων.

Όλες αυτές οι οργανώσεις ελέγχονται από τους ίδιους ανθρώπους. Τους ανθρώπους της λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Από τον Εβραίο "στρατηγό" Κίσιγκερ οι εντολές φεύγουν στον Εβραίο "Λοχαγό" Κουσνέρ των "Ιατρών χωρίς σύνορα" και μπορεί να φτάνουν μέχρι τον τελευταίο δολοφόνο του πιο απομακρυσμένου αφρικανικού καταυλισμού προσφύγων. Αυτές οι οργανώσεις αναλαμβάνουν τον ρόλο των "κομματικών" μηχανισμών των ναζιστών. Τον ρόλο των οργανώσεων της βάσης. Τον ρόλο της συλλογής της πληροφορίας, η οποία θα φτάσει στην κορυφή, για να παρθούν μέτρα και να επιβληθούν αντίμετρα. Με τον τρόπο αυτόν έλυσαν το πρόβλημα των "εποίκων" στο ποσοτικό επίπεδο.

Αρκούσε όμως αυτό; Όχι βέβαια. Υπήρχε πρόβλημα στο ποιοτικό επίπεδο. Αυτοί οι μετανάστες ήταν φτωχοί άνθρωποι και μια οικονομική κρίση θα τους "χτυπούσε" πρώτους

και δεν ήταν σίγουρο ότι θα τους έφερνε απόλυτα στο δικό τους "στρατόπεδο". Ήταν φτωχοί εργαζόμενοι και δεν ήταν σίγουρη η σύγκρουση συμφερόντων με τους γηγενείς και επίσης φτωχούς εργαζόμενους. Άρα έπρεπε να δημιουργήσουν άμυνα με καλύτερα για τους ίδιους ποιοτικά χαρακτηριστικά. Έπρεπε δηλαδή να πάρουν μέτρα, που θα δημιουργούσαν "εποίκους" με πραγματικά χαρακτηριστικά εποίκων. Με χαρακτηριστικά, που συνδέονται με την έννοια της ιδιοκτησίας και άρα που θα τους ταύτιζαν απόλυτα μαζί τους, ανεξαρτήτως της οικονομικής κατάστασης.

Γι' αυτόν τον λόγο προκάλεσαν και ένα άλλο "κύμα" μεταναστών με την αντίθετη φορά. Ένα "κύμα" μεταναστών πολυτελείας. Ένα "κύμα", το οποίο το δημιούργησαν οι ίδιοι και πάλι με το ίδιο "όπλο". Με τον υπεδανεισμό. Με το φτηνό χρήμα, που έριξαν στην αγορά. Τι σημαίνει αυτό; Με τον ανεξέλεγκτο δανεισμό και την ευφορία που προκάλεσαν στις ανεπτυγμένες χώρες, "έσπρωξαν" στην ουσία τους πληθυσμούς τους σε "επενδύσεις" εκτός των συνόρων τους. Σε μια κατάσταση, δηλαδή, όπου τα στεγαστικά δάνεια δίνονταν ανεξέλεγκτα, όλοι όσοι ήταν σε μια σχετικά καλή οικονομική κατάσταση και δεν είχαν ανάγκη στεγαστικού δανείου, έπαιρναν δάνεια για ομοειδείς "επενδύσεις" του ίδιου χρηματικού επιπέδου σε άλλα κράτη.

Δημιουργήθηκε δηλαδή ένα "κύμα" ξένων αγοραστών ακινήτων σε φτωχότερες χώρες. Εκατομμύρια βορειοευρωπαίων έκαναν στην κυριολεξία "απόβαση" στη Μεσόγειο. Με φτηνά δάνεια αγόραζαν σπίτια και γη στις μεσογειακές χώρες. Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Ελλάδα, Κύπρος, Τουρκία, γέμισαν με "επενδυτές" της συμφοράς. Εκατομμύρια τέτοιους. Αυτό το "κύμα" ήταν κατευθυνόμενο από τους Εβραίους. Γιατί; Για τον ίδιο λόγο που κατεύθυναν τους φτωχούς μετανάστες στις πιο ανεπτυγμένες χώρες. Για ν' αποκτήσουν μαζική άμυνα, σε περίπτωση κατά την οποία θα αμφισβητούνταν η παρουσία τους. Ως ξένοι στις χώρες αυτές με τη μετακίνηση των φτωχών μεταναστών είχαν εξασφαλίσει μια πολυπληθή "παρέα" ξένων. Ως ξένοι μεγαλοϊδιοκτήτες στις χώρες αυτές με την μετακίνηση των μεταναστών "πολυτελείας" είχαν εξασφαλίσει μια πολυπληθή "παρέα" ξένων συναδέλφων μικροϊδιοκτητών.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Με δύο μεταναστευτικά κύματα αντίθετης φοράς δημιούργησαν μέσα σε κάθε κράτος τις συνθήκες που τους βόλευαν. Τις συνθήκες, οι οποίες θα τους εξασφάλιζαν συνένοχους και άρα συναγωνιστές σε περίπτωση που θ' αμφισβητούνταν. Το ένα "κύμα" των φτωχών τούς εξασφάλιζε την ποσοτική άμυνα και το άλλο "κύμα" των ευκατάστατων τούς εξασφάλιζε την ποιοτική άμυνα. Απλά το έκαναν μ' αυτόν τον τρόπο, γιατί ο πόλεμός τους ήταν ιδιωτικός. Δεν ήταν πόλεμος συμβατικός, ώστε να μεταφέρουν εποίκους και να τους εγκαταστήσουν μέσα στις κατακτήσεις τους. Δεν ήταν πόλεμος συμβατικός, ώστε γύρω από τον μεγάλο φεουδάρχη να δημιουργήσουν μια αυλή ομοεθνών μικροκτηματιών. Δεν ήταν πόλεμος συμβατικός, για να γεμίσουν τις κατακτήσεις τους με στρατόπεδα, που θα τους προστάτευαν από την αντίδραση. Οι κλέφτες κουβάλησαν

απ' όλο τον κόσμο "μικροϊδιοκτήτες" και "δουλοπάροικους", για να μην μπορεί ν' αντιδρά ο λαός.

Με τον τρόπο αυτόν διέλυσαν την κοινωνική συνοχή των κρατών, που ήταν θύματά τους. Διέβρωσαν και αλλοίωσαν σε τέτοιο βαθμό τα συλλογικά συμφέροντα των λαών, που είναι να απορεί κάποιος πώς ακόμα κατορθώνουν αυτά τα κράτη και επιβιώνουν στα παλιά τους σύνορα. Φτάσαμε δηλαδή σε σημείο να απορούμε πώς επιβιώνουν ενιαία τα κράτη. Έτσι έχει γίνει ο κόσμος. Οι Κρητικοί μπορεί να έχουν συμπλέοντα συμφέροντα με τους Καλιφορνέζους και τους Φιλανδούς και απόλυτα εχθρικά με τους Φλωρινιώτες. Αυτό θα πει παγκοσμιοποίηση. Ο καθένας μόνος του και όπου τον βγάλει. Είναι απορίας άξιο πώς ακόμα δεν έχουν διαλύσει τα κράτη, εξαιτίας των άπειρων πλέον εσωτερικών αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων.

Σήμερα στην Ελλάδα, για να καταλάβει κάποιος τις αναλογίες, υπάρχουν ξένοι ιδιοκτήτες και εργαζόμενοι, οι οποίοι, αν είχαν μεταφερθεί από τους Γερμανούς στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι Έλληνες ακόμα θα ήταν στα βουνά. Στα πιο απόρρητα σχέδια των ναζιστών για την Ελλάδα υπήρχε σχέδιο μεταφοράς εποίκων στην Ελλάδα, το οποίο σε μεγέθη ήταν σχεδόν αστειό μπροστά σ' αυτό που συμβαίνει σήμερα. Στην ιδανική για εκείνους κατάσταση φιλοδοξούσαν να κουβαλήσουν εξακόσιους χιλιάδες εποίκους. Οι ναζιστές κατακτητές ήταν πιο επιεικείς προς τους Έλληνες απ' ό,τι οι Εβραίοι "κατακτητές" σήμερα.

Μιλάμε για μια κατάσταση εφιαλτική. Μια κατάσταση, η οποία, αν "εκραγεί", δεν γνωρίζουμε τι συνέπειες θα έχει. Γιατί είμαστε τόσο απόλυτοι; Γιατί απλούστατα οι Έλληνες σχεδόν "έχασαν" την πατρίδα τους, χωρίς να το καταλάβουν. Γιορτάζουν τις εθνικές τους "επετείους" και δεν αντιλαμβάνονται ότι έχασαν το "αντικείμενο" αυτών των "επετείων". Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Σε μια γηρασμένη Ελλάδα των εκατομμυρίων συνταξιούχων και της υπογεννητικότητας μια μεγάλη μερίδα των ενεργών εργαζομένων είναι αλλοδαποί. Σε μια Ελλάδα των δέκα εκατομμυρίων ανθρώπων υπάρχουν πάνω από δύο εκατομμύρια αλλοδαπών εργαζομένων με τα ακριβώς αντίθετα χαρακτηριστικά. Είναι ομοιογενώς νέοι και σε καμία περίπτωση δεν τους χαρακτηρίζει η υπογεννητικότητα.

Αν αυτά συμβαίνουν στο επίπεδο της απασχόλησης, τα ίδια και χειρότερα συμβαίνουν στο επίπεδο της ιδιοκτησίας. Σε μια Ελλάδα των δέκα εκατομμυρίων, οι ιδιοκτήτες δεν είναι παραπάνω από τους μισούς. Άρα μιλάμε —στην καλύτερη περίπτωση— ότι η χώρα "ανήκει" στο επίπεδο της ιδιωτικής ιδιοκτησίας σε κάποιους πέντε εκατομμύρια Έλληνες. Οι ξένες ιδιοκτησίες στην Ελλάδα —και άρα οι ξένοι ιδιοκτήτες ελληνικής γης— είναι πάνω από δύο εκατομμύρια άνθρωποι. Ένα τεράστιο μέγεθος, το οποίο έχει αυξητικές τάσεις, εφόσον υπάρχουν άλλοι τόσοι, που περιμένουν σε λίστες αναμονής για "επενδύσεις" στην Ελλάδα. "Επενδύσεις" ακίνητης περιουσίας, που, με τη σημερινή οικονομική καταστροφή και την τεράστια ακίνητη περιουσία που έχει περιέλθει στις τράπεζες εξαιτίας κατασχέσεων, θα

ξεπουληθεί "τζάμπα". Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι στην στρατηγικά υπερπολύτιμη Κρήτη με μία μόνον πράξη αγοραπωλησίας κάποια κτήνη πούλησαν εικοσιπέντε χιλιάδες στρέμματα σε βρετανική εταιρεία.

Αν σ' αυτούς τους εκατομμύρια ξένους μεγαλοϊδιοκτήτες και μικροϊδιοκτήτες γης προσθέσει κάποιος και τους ξένους ιδιοκτήτες των πάλαι ποτέ δημοσίων επιχειρήσεων, αντιλαμβανόμαστε τι συμβαίνει. Τους ξένους ιδιοκτήτες του ΟΤΕ, του Αεροδρομίου των Αθηνών, των λιμανιών της χώρας και σύντομα της ΔΕΗ, της Ολυμπιακής κλπ.. Με μία τους απόφαση μπορούν στην κυριολεξία να μας διώξουν από την πατρίδα μας. Αντιλαμβανόμαστε ότι δεν υπάρχει λόγος να πάμε καν να δούμε μια παρέλαση όπως είναι αυτή της 28^{ης} Οκτωβρίου. Δεν μπορούμε πλέον να καταλάβουμε τι ακριβώς προστατεύει ο ελληνικός παρελαύνων στρατός. Το εξοχικό του Ολλανδού, το μπαρ του Εγγλέζου ή το ξενοδοχείο του Γερμανού στην Ελλάδα;

Δεν έχουμε λόγο να πανηγυρίζουμε για κάτι για το οποίο οι πρόγονοί μας πολέμησαν για να το διατηρήσουν υπό την κατοχή τους και εμείς απλά το χάσαμε. Για ό,τι θυσιάστηκαν οι πατέρες μας στα βουνά της Πίνδου, εμείς το πήραμε και το ξεπουλήσαμε, για να πάρουμε καινούργια αυτοκίνητα και κινητά. Εμείς οι "απόγονοι" του Θεμιστοκλή, του Λεωνίδα και του Αλέξανδρου συμπεριφερθήκαμε σαν μεθυσμένοι "Ινδιάνοι", που για μερικά κασόνια ουίσκι παραδώσαμε την πατρίδα μας. Παραδώσαμε την ψυχή μας.

Το τέλος του πολέμου ...αρχή της ήττας των νικητών.

Ποιος δεν έχει ακούσει τη φράση: "Η εγχείρηση πέτυχε, αλλά δυστυχώς ο ασθενής απεβίωσε"; Αυτό συνέβη με τους Εβραίους "στρατάρχες". Αφού κέρδισαν όλες τις μάχες, τώρα κινδυνεύουν να χάσουν τον πόλεμο. Γιατί; Γιατί απλούστατα αυτά τα οποία κέρδισαν δεν μπορούν να τα κρατήσουν. Ο σχεδιασμός που επέβαλαν, με στόχο να τους διατηρεί στην κορυφή του συστήματος, δεν μπορεί να λειτουργήσει και άρα δεν μπορεί να έχει μακροβιότητα. Λειτουργήσαν ως ένας νέος αρπακτικός "Ταμερλάνος", ο οποίος, αφού "περιφέρθηκε" στον Πλανήτη, νικώντας τους πάντες και λεηλατώντας τα πάντα, δεν μπορεί να λειτουργήσει ως κατακτητής. Ένας "Ταμερλάνος", που έκαψε και κατέστρεψε τα πάντα στο πέρασμά του, αλλά δεν μπορεί να διαχειριστεί τις κατακτήσεις του. Ένας "Ταμερλάνος", που είναι πανίσχυρος εν κινήσει, αλλά δεν μπορεί να σταθεί κάπου και να στήσει "θρόνο".

Αυτό είναι το πρόβλημά τους. Δεν μπορούν να κρατήσουν τις "κατακτήσεις" τους. Δεν μπορούν αυτές οι "κατακτήσεις" να λειτουργήσουν με τον τρόπο που τους εξυπηρετεί και τους διατηρεί μόνιμα στην κορυφή. Αυτοί προσπάθησαν ως "κατακτητές" να δημιουργήσουν και να δρομολογήσουν την επόμενη "μέρα", αλλά οι "κτήσεις" αντιδρούν. Θεωρητικά πληρούν όλες τις προδιαγραφές των κατακτητών, αλλά πρακτικά δεν λειτουργεί τίποτε. Για παράδειγμα, εξασφάλισαν το δικαίωμα του κυρίου να επιλέγει τον διάδοχό του, αλλά η κυριότητα δεν λειτουργεί πλέον. Τα πολεμικά τους "όργανα" συνεχίζουν να ελέγχονται από

τους ίδιους, αλλά δεν μπορούν πλέον να τους εξασφαλίσουν τον έλεγχο. Τον Εβραίο Γκρίνσπαν τον διαδέχθηκε ο Εβραίος Μπενράνκε, αλλά πλέον η FED δεν έχει τη δύναμη να ελέγχει τα πράγματα στην ανεπτυγμένη Δύση. Τον Εβραίο Γούλφενσον τον διαδέχθηκε ο Γούλφοβιτς, τον οποίο μετά από ένα ροζ σκάνδαλο τον διαδέχθηκε ο Εβραίος Zoelick, αλλά πλέον η Παγκόσμια Τράπεζα δεν μπορεί να ελέγχει τα πράγματα στη λιμοκτονούσα αντίπερα "όχθη".

Αυτό είναι το πρόβλημά τους. Αυτά τα "εργαλεία" ήταν πολύ καλά "στρατιωτικά" εργαλεία, αλλά δεν μπορούν να φέρουν εις πέρας τη διαχείριση που απαιτεί η κατάκτηση. Το γεγονός δηλαδή ότι κατόρθωσαν στιγμιαία και λεηλάτησαν τους λαούς, δεν σημαίνει ότι μπορούν να τους διατηρούν σε απόσταση από τη "λεία" τους. Είναι θέμα χρόνου να έρθουν πλέον σε σύγκρουση με τα θύματά τους και να τη χάσουν. Κανένας δεν μπορεί να νικήσει τους λαούς όταν αυτοί πεινάνε. Απλά πράγματα. Ένας πονηρός οπλοφόρος ληστής μπορεί να λεηλατήσει ένα πλήθος ανθρώπων που βαδίζει στην έρημο. Όταν όμως το λεηλατήσει, θα κινδυνέψει από αυτό. Γιατί; Διότι αυτό το πλήθος δεν μπορεί να επιβιώσει μετά από τη λεηλασία. Η έρημος κάνει μονόδρομο την αντίδραση και άρα και τη βία. Τι σημασία έχει αν έκλεψες το "νερό" τους με "νόμιμο" τρόπο και αν αυτοί συμμετείχαν με τη θέλησή τους στη διαδικασία; Μόλις "διψάσουν", θα στο πάρουν πίσω, αγνοώντας τις "υπογραφές" τους. Δεν μπορούν να κάνουν διαφορετικά, γιατί κινδυνεύουν να πεθάνουν από τη "δίψα".

Αυτό συμβαίνει και σήμερα με τους Εβραίους. Τα πήραν όλα, αλλά δεν μπορούν να τα κρατήσουν. Λεηλάτησαν τους πάντες, αλλά δεν τους άφησαν περιθώρια επιβίωσης, ώστε η επιβίωση αυτή να τους κρατά μακριά από τη "λεία" τους. Αυτό ήταν το μέγα λάθος τους. Το λάθος των άπληστων. Σε ένα αχανές και πανίσχυρο σύστημα, το οποίο τους τάζε επί αιώνες, πήγαν να επέμβουν στον σχεδιασμό του. Ως εξειδικευμένοι πλανόδιοι γύφτοι λεηλάτησαν ένα σύστημα και στη συνέχεια προσπάθησαν να παραστήσουν τους αυτοδίδακτους μηχανικούς. Έστησαν ένα σύστημα "πολυώροφο" χωρίς καμία γνώση μηχανικής. Όταν μπήκαν μέσα, αυτό κατέρρευσε και τους εγκλώβισε στα συντρίμια του.

Είναι θέμα επιβίωσης πλέον για τους λαούς να πάρουν πίσω τις περιουσίες τους και άρα να έρθουν σε σύγκρουση μ' αυτούς που τους λεηλάτησαν και τους οποίους σήμερα απλά δεν γνωρίζουν ποιοι είναι. Είναι όμως θέμα χρόνου να τους εντοπίσουν και να τους αναζητήσουν, για να τους τιμωρήσουν. Να τιμωρήσουν σκληρά αυτούς που τους έβαλαν σε περιπέτειες. Η κατάσταση ήδη έχει πάρει τον "δρόμο" της προς την αποκάλυψη των ενόχων. Η σημερινή κατάρρευση των χρηματιστηρίων αυτό αποκαλύπτει. Αποκαλύπτει την αποτυχία του σχεδιασμού των Εβραίων. Αποκαλύπτει ότι οι λαοί δεν μπορούν να επιβιώσουν με βάση τον σχεδιασμό τους και άρα έχει αρχίσει η "πορεία" τους προς τα άκρα. Το αποτέλεσμα είναι τραγικό για τους σημερινούς κυρίαρχους. Τραγικό από την αρχή και το οποίο θα γίνει τραγικότερο στο τέλος.

Αυτοί, που σήμερα χάνουν από αυτήν την κατάρρευση, είναι αυτοί που έχουν να χάσουν και άρα οι Εβραίοι. Οι δικές τους "στρατιές" καθημερινά "αφοπλίζονται". Οι δικές τους περιουσίες καθημερινά εξανεμίζονται. Τώρα τους έχει πιάσει ΠΑΝΙΚΟΣ. Τα "ποντίκια" τρέχουν να σωθούν, σ' ένα "καράβι" που βλέπουν ότι βυθίζεται. Προσπαθούν να βρουν διεξόδους και δεν υπάρχουν τέτοιες. Καμία γωνιά του Πλανήτη δεν έχει εκείνη την οικονομική σταθερότητα, η οποία θα τους επιτρέψει ν' "ακουμπήσουν" τη λεία τους και να την εξασφαλίσουν. Κάθε μέρα και χειρότερα. Κοιμούνται πολυδισεκατομμυριούχοι και ξυπνάνε δισεκατομμυριούχοι. Κοιμούνται δισεκατομμυριούχοι και ξυπνάνε εκατομμυριούχοι. Κοιμούνται πλούσιοι και διάσημοι και ξυπνάνε φτωχοί και διαβόητοι. Με τους ρυθμούς που πάνε σε λίγες μέρες ακόμα και τα Golden Boys θα φοβούνται να βγουν στους δρόμους για να ψάξουν για δουλειά. Όλο και κάποιος θα τους θυμάται με κανένα πούρο να ποζάρουν και θα θέλει να τους σκίσει το στόμα.

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε καθαρά για ΠΑΝΙΚΟ. Πάνω στην αγωνία τους πλέον να σωθούν, έχουν "αμολήσει" την εβραϊκή "μαϊμού", που παριστάνει τον Πρόεδρο της Γαλλίας, για να πείσει τους λαούς να "σώσουν" την παγκόσμια οικονομία και άρα και τους Εβραίους. Αυτό κάνει ο Σαρκοζί. Ο αμετανόητος Εβραίος. Ο άθλιος σιωνιστής. Όλη του η στρατηγική είναι να βάλει τους λαούς να σώσουν με τα δικά τους χρήματα τα χρεοκοπημένα εβραϊκά χρηματοπιστωτικά "εργαλεία". Να βάλει τα κράτη να δημιουργήσουν ένα νέο κοινό "ταμείο", για να σώσουν οι Εβραίοι τα χρήματά τους. Να βάλουν τα χρήματα αυτού του "ταμείου" μέσα στα χρηματιστήρια για ν' "απεγκλωβιστούν" οι Εβραίοι.

Αυτός είναι πλέον ο στόχος τους. Ο στόχος της Λέσχης, τον οποίο έχουν αναλάβει να φέρουν εις πέρας οι "εκλεκτοί" τους. Ο Μπράουν, η Μέρκελ, ο Μπερλουσκόνι και όλο το κακό συναπάντημα. Τις "ζημιές" του δικού τους σχεδιασμού θα επιδιώξουν να τις "φορτώσουν" εκ νέου στα θύματά τους. Ό,τι χρήματα περίσσεψαν στους λαούς μετά τη λεηλασία τους, να τα βάλουν στα χρηματιστήρια, για να "σωθούν" αυτοί που τους λεηλάτησαν. Προσπαθούν τώρα να κάνουν ένα κεντρικό διευθυντήριο, για να ελέγχει υποτίθεται το τραπεζικό σύστημα, ενώ στην πραγματικότητα θέλουν να χτίσουν ένα νέο όργανο χωρίς παρελθόν, το οποίο θα τους δίνει το "άλλοθι" να ζητούν χρήματα, για να σβήσουν το παρελθόν. Προσθέτουν έγκλημα πάνω σε έγκλημα και σύντομα θα διαπιστώσουν ότι αυτό είναι ανθυγιεινό στην παρούσα κατάσταση.

Η νέα δίκη της "Νυρεμβέργης".

Ο τρόμος που είδαμε στα μάτια του Γκρίνσπαν, όταν εξηγούσε σε Αμερικανούς αξιωματούχους τα αίτια της οικονομικής κατάρρευσης, είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικός. Γνωρίζει ο έμπειρος "Καϊτέλ" ότι αυτή δεν θα είναι η τελευταία απολογία του. Γνωρίζει ότι έρχονται και χειρότερα. Είναι βέβαιο ότι θα έρθουν τα χειρότερα. Είναι θέμα χρόνου οι ιδιώτες "κατακτητές" του Πλανήτη ν' αναζητηθούν και να δικαστούν για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Είναι βέβαιο ότι ακόμα και ο "πολύς" Κίσιγκκερ, την ώρα που γράφουμε

αυτό το κείμενο, θα είναι πανικοβλημένος και χωμένος σε κάποια από τις πολυτελείς "τρύπες" του. Έτσι κι αλλιώς εδώ και χρόνια δεν μπορεί να κινηθεί εκτός ΗΠΑ, χωρίς ν' απειληθεί με σύλληψη.

Αυτοί όλοι θ' αναζητηθούν και θα δικάσουν. Πρέπει να δικάσουν για τα εγκλήματα που προκάλεσαν στην ανθρωπότητα. Για τα εκατομμύρια των ανθρώπων που πέθαναν από την πείνα εξ' αιτίας τους. Για τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων που δυστύχησαν εξαιτίας τους, βυθιζόμενα στην αθλιότητα της ανεργίας. Για τα εκατομμύρια των ανθρώπων που νοσοούν και πεθαίνουν από τις αρρώστιες της εποχής και οι οποίες συνδέονται απευθείας με το άγχος και το στρες που προκαλούν η αβεβαιότητα και τα χρέη. Για τη μόλυνση του Πλανήτη που προκάλεσαν τα δικά τους βρόμικα εργοστάσια, του οριακά χαμηλού κόστους λειτουργίας. Για την αποψίλωση των δασών του Πλανήτη, που προκλήθηκε από την απληστία των δικών τους πολυεθνικών της γης.

Αν όλα αυτά είναι γενικά, υπάρχουν και τα πιο ειδικά. Θα πρέπει να δικάσουν και να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι για τον πόλεμο στο Ιράκ. Οι υπεύθυνοι για την ισοπέδωση της Σερβίας. Οι υπεύθυνοι για την εισβολή στην Τσετσενία. Οι υπεύθυνοι για τη δική μας Κύπρο και τη δική μας "Μακεδονία". Αυτοί οι οποίοι έλεγαν συνειδητά ψέματα στην παγκόσμια κοινή γνώμη και από τις ενέργειές τους πέθαινε κόσμος. Αυτοί οι οποίοι μας "διαβεβαίωσαν" ότι ο Σαντάμ έχει όπλα μαζικής καταστροφής και από την ψεύτικη "διαβεβαίωσή" τους χάθηκαν χιλιάδες ανθρώπινες ζωές. Αυτοί οι οποίοι μας "διαβεβαίωσαν" ότι ο Μιλόσεβιτς ήταν ο στόχος τους, αλλά κορμιά απλών Σέρβων πολιτών γέμιζαν τους τάφους. Αυτοί οι οποίοι έβαλαν τον γελοίο Σακασβίλι να παραστήσει τον "στρατηλάτη" και να γίνει το αίτιο μιας αναίτιας ανθρωποσφαγής και μάλιστα την ημέρα της έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων. Την ημέρα της μεγαλύτερης γιορτής της ανθρωπότητας και του "ύμνου" προς την ειρήνη.

Τα πάντα είναι εύκολα, γιατί οι εγκληματίες είναι λίγοι. Όπου και να ψάξεις για υπεύθυνους, πάντα θα συναντήσεις τα ίδια πρόσωπα. Τους κορυφαίους "Καϊτέλ", "Γκαϊμπελς", "Γκαϊριγκ" των διεθνών οργανισμών. Τους κοινούς "Ες Ες" των διαφόρων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, μη κυβερνητικών οργανώσεων κλπ.. Τους "δοσίλογους" ηγέτες όλων των χωρών. Τους "γερμανοτσολιάδες" θεωρητικούς της Νέας Τάξης. Όλος ο "καλός" ο κόσμος. Ο κόσμος της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Ο κόσμος, που στο άμεσο μέλλον θα έχει όλο τον χρόνο στη διάθεσή του να συνεδριάζει σε "κλειστό" περιβάλλον. Σε καλά περιφραγμένο περιβάλλον, για να μην τους "ενοχλεί" κανείς. Να "συνεδριάζουν" μέχρι να πεθάνουν και να μην βγαίνουν ούτε νεκροί από τις "συνεδριάσεις". Τα παράσιτα θα έχουν τον χρόνο να "φρεσκάρουν" και τα γερμανικά τους. Έτσι κι αλλιώς οι χώροι εξακολουθούν να υπάρχουν και οι ίδιοι τούς γνωρίζουν. Οι μισοί από αυτούς κάποτε τους έχτισαν και οι άλλοι μισοί τους κατοίκησαν. Arbeit macht frei "σύντροφοι" κατακτητές.

Θλιβεροί "Τρώες", που νόμισαν ότι δεν έχουν πλέον αντίπαλο να τους αντιμετωπίσει και αποθρασύνθηκαν στο βαθμό να τολμούν να πλησιάζουν τα καράβια των "Ελλήνων". Τώρα και σε πλήρη ισχύ θα τους βρει ο όλεθρος και η ήττα. Τώρα θα δουν τι κρύβεται μέσα σ' αυτά τα "καράβια". Έσπειραν "ανέμους" και θα θερίσουν "θύελλες". Ζήτησαν πόλεμο και θα πάρουν Αρμαγεδώνα. Θρήνο λαχταρούσε η ψυχή τους και θρήνο θα πάρουν. Οι άνθρωποι, που προκάλεσαν τον πρώτο ιδιωτικό παγκόσμιο πόλεμο, θα νικηθούν από ιδιώτη, αλλά δυστυχώς γι' αυτούς θα τιμωρηθούν από τους λαούς. Η ανθρωπότητα θα συνέρθει από τη "νάρκωση" της και θα συνεχίσει την πορεία της, όπως δικαιούται και όπως της αξίζει. Η τελευταία της ευκαιρία για μια κοινή, τέλεια και πανανθρώπινη λύση θα είναι και η καλύτερη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Δημιουργός της θεωρίας του ΥΔΡΟΧΟΟΥ